Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 300
Marți 12 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

DECRET pentru convocarea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In temeiul articolului 37, litera a, din Constituția Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne convoacă Marea Adunare Națională în prima sesiune a celei de-a treia legislaturi pentru ziua de sîmbătă 16 martie 1957, ora 10 dimineața, la sediul Marii Adunări Naționale.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale
AVRAM BUNACIU

Fiecare zi bună de lucru să fie folosită din plin

Cu fiecare tractor, un volum sporit de lucrări complexe

Angajamentul brigăzii a 15-a de la S. M. T. Chiraftei-Galați

Anul trecut, pe la începutul toamnei, ziarele și radio-ul anunțau că, pentru volumul mare de lucrări bine executate și la termen, S.M.T. Chiraftei, regiunea Galați, a primit steagul roșu al Ministerului Agriculturii și Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, — stațiunea fiind evidențiată a doua pe țară, în campania de vară.

A venit apoi campania de toamnă. Și de data aceasta S.M.T. Chiraftei s-a numărat printre fruntași. Iar în perioada reparațiilor din iarna care a trecut, această stațiune a terminat printre primele pe regiune pregătirea utilajului agricol.

„Pînă la începerea masivă a muncilor agricole din campania agricolă de primăvară ne mai despart doar puține zile.

Hotărîrea mecanizatorilor de la Chiraftei e ca în această campanie să dezvolte succesele obținute anul trecut.

Ne-am gîndit că ar fi bine să cunoaștem mai îndeaproape experiența mecanizatorilor din această stațiune chiar la locul de muncă. Și am pornit la drum.

*

Am ajuns la Chiraftei în miezul zilei. De la gara pînă la stațiune, călăuză mi-a fost însuși duduitul tractoarelor din stațiune. De cum am intrat în curtea largă a S.M.T.-ului am și zărit un șir de K.D.-uri gata de plecare, avînd în urmă 4 vagoane-dormitor. In jurul lor tractoriștii turnicau zoriți...

— Azi, 5 martie, m-a întîmpinat tov. Manea, organizatorul de partid al stațiunii, pleacă la unitățile pe care le deservesc ultimele 4 brigăzi. Intr-o zi sau două vor începe din plin lucrările agricole. Aceasta-i brigada a II-a, iar celelalte a VI-a, a IX-a și a XV-a. Dar hai să faceți cunoștință cu băieții de la a XV-a; fruntașii noștri, cum le spunem de obicei. Acela e Ștefan Elisei, care, anul trecut, cu un tractor K.D. a depășit planul cu aproape 150 la sută; ceilalți sînt tractoriștii Nicolae Durac, Constantin Cristea și Petre Chiriac. Toți băieți harnici și de ispravă, greu de întrecut în meserie. Iar flăcăul ăsta înalt și oacheș e Ștefan Frosin, șeful brigăzii, care a lansat lozinca: „cu fiecare tractor, un volum sporit de lucrări complexe".

Am făcut cunoștință cu șeful brigăzii a XV-a.

— Ni s-au creat condiții bune de muncă, ne spune el, Și nu numai nouă, ci tuturor mecanizatorilor din stațiune. Pe acest lucru ne-am și bazat cînd am luat inițiativa despre care ați auzit. Brigada noastră va lucra în comuna Fîrțănești, pe ogoarele gospodăriilor colective „Drumul socialismului", „1 Mai" și pe cele ale cooperativei agricole cu rentă. Cu totul, anul acesta, brigada noastră trebuie să execute 1.681 hantri. Sîntem însă încredințați că la toamnă, atunci cînd se vor „număra bobocii", vom avea planul depășit cu peste o sută de procente...

Executarea unui volum de lucrări complexe cu fiecare tractor ne va ajuta să dobîndim realizări de seamă în îndeplinirea planului de producție, continuă să ne povestească tov. Frosin. Fiecare tractor din brigada noastră, pe lîngă lucrările de arături și însămînțări de primăvară și toamnă, va mai executa și cultivație, însămînțatul porumbului, prășit, recoltat, dezmiriștit, arături de vară și ogor de toamnă. Mai trebuie adăugat că fiecare membru al brigăzii noastre și-a luat angajamentul ca în acest an să-și depășească zilnic planul de producție cu încă un hantru. Cum vom lucra anume? Spune tu, măi tovarășe Chiriac, se adresă el unuia din membrii brigăzii care erau de față.

— Apoi, eu unul, la însămînțări voi forma un agregat compus din cultivator, semănătoare și grape. Ce ziceți?, mă întrebă. Așa-i că, lucrînd astfel, voi dobîndi în fiecare zi un randament mult mai mare decît dacă aș fi lucrat ca în trecut, numai cu agregate simple?

— Păi, la fel voi lucra și eu cu K.D.-ul, se iți de alături tractoristul Cristea. De altfel, știm noi ce trebuie făcut pentru ca mașinile să ne meargă ca ceasul. Grija noastră cea mai de seamă va fi îngrijirea tractoarelor și mașinilor, întocmai așa cum ne învață normativul tehnic. In fiecare seară, după terminarea lucrului, vom face mai întîi curățirea tractorului, verificarea și strîngerea șuruburilor, alimentarea cu motorină și benzină, — și dacă e cazul, completarea uleiului pînă la nivel. Nu-i așa, tovarășe Elisei? i se adresă acestuia, tractoristul Cristea.

Discuția se înteți. Oamenii parcă prinseseră aripi. Vorbeau cu toții deodată, veseli, dornici să plece cît mai repede pe teren. Fiecare avea parcă ceva de spus în legătură cu folosirea cît mai chibzuită a mașinilor.

— Sîntem siguri că inițiativa aceasta cu executarea a cît mai multe lucrări cu tractorul o să fie urmată nu numai de tractoriștii din stațiunea noastră, ci și din alte S.M.T.-uri, a mai spus șeful de brigadă. Sigur că n-o să fie tocmai ușor; dar așteptăm cu încredere întregul ajutor al conducerii S.M.T.-ului. Cît privește modul cum ne vom gospodări noi înșine, aci nu ducem grijă. Avem ajutorul de mare preț al pontatorului nostru, tov. Enache Carp. El ne ține întotdeauna o evidență clară a lucrărilor executate, face săptămînal împreună cu brigadierul colectivei recepția lucrărilor și se străduiește ca tractoarele noastre să aibă în permanență carburanți, lubrifianți, apă și piesele de schimb necesare.

— Da. Voi să n-aveți grijă de toate acestea, spuse volos pontatorul. Să căutați numai să ne îndeplinim cu cinste sarcinile. Că ne-am prins să obținem pe ogoarele colectiviștilor cel puțin 500 de kg în plus față de plan la toate culturile. Și să nu uitați și economiile de carburanți și piese de schimb pe care ne-am angajat că o să le facem.

— Așa e. După primele decade de lucru, să mai veniți pe la noi, mi se adresă tractoristul Nicolae Durac, în numele celorlalți. Atunci n-o să scrieți în carnet numai vorbe, ci și fapte.

Le-am promis vrednicilor mecanizatori din brigada a XV-a că n-o să întîrzii să-i revăd.

Dîrzenia cu care ei mi-au vorbit constituia doar cea mai bună garanție că vor ști să-și respecte cu cinste angajamentele luate.

GH. BACIU

Toată atenția lucrărilor agricole de primăvară

In cuprinsul țării s-a efectuat, pînă mai zilele trecute, arături pe o suprafață de 147.467 ha., iar însămînțări pe 62.175 ha. Cele mai mari suprafețe au fost arate în regiunile Constanța, Timișoara, București și semănate în regiunile Constanța, București și Galați.

Ritmul în care se execută arăturile și însămînțările este în general sub posibilitățile existente, datorită în primul rînd faptului că nu peste tot țăranii muncitori profită de timpul prielnic pentru a trece cu toate forțele la executarea lucrărilor agricole de primăvară. In multe locuri se așteaptă ca toate terenurile să se zvînte și apoi să se treacă la arături și însămînțări. Acest procedeu este greșit și dăunător deoarece duce la micșorarea recoltei.

Pentru a dobîndi recolte mari este necesar ca terenurile să fie arate cît mai repede, pe măsură ce se zvîntă, și grăpate imediat pentru a împiedica pierderea apei din pămînt. Tot în acest scop, încă din primele zile bune de lucru se vor grăpa arăturile făcute în toamnă și se vor însămînța culturile din urgența I: griul, orzul, ovăzul, lucerna, trifoiul, borceagul, floarea-soarelui, mazărea etc.

Culturile de toamnă se vor îngriji în aceste zile după indicațiile date de inginerii și tehnicienii agronomi. Semănăturile înfrățite, bine dezvoltate și dese, pe care s-a format scoarță se grăpează imediat folosindu-se de preferință grapa stelată. Cele „descălțate" (dezrădăcinate) se tăvălugesc, iar cele slab dezvoltate trebuie ajutate prin îngrășare suplimentară cu mraniță, must de grajd diluat, gunoi de păsări, azotat de amoniu, azotat de sodiu etc.

La lumina farului

Dinspre ape bătea un vînt rece, tăios. Cerul era înstelat și în îndepărtări nebănuite, clipeau somnoros, ca niște opaițe, stelele. Pretutindeni, pe uriașa întindere dintre șoseaua ce trece prin comuna Chirnogi și apele Dunării și Argeșului nu se auzea nici un zgomot. Ceasul arăta 2 dinspre dimineață...

Deodată, tăcerea fu spartă de niște zgomote de tractor.

Dacă cineva s-ar fi apropiat de șirul lung de clădiri al secției orezărie, ar fi deslușit silueta unui om care scosese afară din remiză un tractor K.D. și acum se pregătea să iasă pe poartă. Era bătrînul tractorist Poida Gavrilă din brigada I-a a gospodăriei de stat Chirnogi.

Peste puțină vreme, trăgînd plugul în urma tractorului el ieși din secție și se îndreptă spre una din parcelele orezăriei. La lumina farurilor tractorului, coborî apoi înăuntrul careului și începu să are, lăsînd în urmă dîre proaspete, negre, de pămînt răscolit.

Nu după multă vreme, pe drumul îngust dintre un șir de parcele ale orezăriei se auziră din nou zgomote de motor și se zăriră alți doi ochi de lumină. Cînd al doilea tractor ajunse în dreptul parcelei unde lucra Poida, tînărul ce conducea namila de fier trase maneta și apoi strigă:

— Mi-ai luat-o înainte și în noaptea asta, nea Gavrilă?

Poida auzi glasul, opri și el tractorul, și după ce înțelese ce spunea celălalt, răspunse:

— Păi nu știi, măi Oprea, că noi ăștia mai bătrîni nu prea avem somn? Apoi adăugă: Hai, dă-i bătaie și tu, să facem barem cîte un hectar pînă la ziuă...

Abia la orele 7 dimineața celor doi mecanizatori li se alăturară alți șase. Ei intrară la arat cu tractoarele pe diferite parcele situate aproape de vărsarea Argeșului în Dunăre, parcele pe care mai înainte se împrăștiase îngrășăminte chimice, spre a fi băgate sub brazdă, odată cu arătura.

...Seara, cînd mașinile se retraseră la secție și mecanizatorii se apucară să facă îngrijirile tehnice la motoare, brigadierul orezar Gheorghe Stănimir le spuse:

— Alde Poida și Oprea au arat și azi aproape cîte 4 hectare. Cu cele 200 hectare arate în toamnă, avem pregătite pînă acum trei sferturi din terenul orezăriei. Dacă încă 2—3 dintre voi mai urmează pilda celor care lucrează și noaptea, într-o săptămînă terminăm de arat cele 400 de hectare...

ION DRINCU

5 lei avans la zi-muncă în fiecare lună

In ultimii ani, gospodăria agricolă colectivă din comuna Topraisar, raionul Negru Vodă, și-a dezvoltat mult ramurile de producție.

Prin valorificarea produselor agrozootehnice obținute din diferitele ramuri de producție — gospodăria realizează importante venituri bănești. Anul acesta gospodăria a încheiat contract cu cooperativa și organizațiile comerciale de stat pentru a livra o cantitate de 40.000 litri lapte de vacă, 18.000 litri lapte de oaie, 800 kg lînă; a valorificat prin cooperativă 5000 kg floarea-soarelui, 20.000 kg. porumb, 3.000 kg. arpagic și 300 litri vin. De asemenea, gospodăria a livrat pe bază de contract numeroase animale, contractînd totodată cultivarea a 100 de hectare cu plante industriale și medicinale. Pe baza acestor contracte încheiate, gospodăria a primit numai ca avans peste 120.000 lei.

Datorită acestui fapt, începînd cu anul acesta, gospodăria împarte în fiecare lună colectiviștilor cîte 5 lei avans pentru fiecare zi-muncă. In luna ianuarie au fost dați ca avans colectiviștilor 12.295 lei, iar în luna februarie 16.000 lei. Așa de exemplu, Neidel Calali a primit ca avans pentru 41 zile-muncă lucrate în această lună, în colectivă, 205 lei, Erigel Gani 275 lei, Nicolae Șocati 290 lei.

In vizită la colectivistele din Livedea

Noaptea încă nu făcuse bine loc zilei, cînd la sfatul popular din comuna Cățelu, regiunea București, s-au adunat 51 de femei. Erau gătite ca în zile de sărbătoare: care cu șaluri plușate, care cu basmale de lînă sau de mătase. Fiecare avea cîte un pachet cu un mic dar pe care-l duceau de 8 Martie colectivistelor din Livedea, pe care se hotărîseră să le viziteze în ziua aceea.

La Livedea le-au întîmpinat Deluța Vlăsceanu și Iova Goran, șefe de echipă, colectivistele fruntașe Marița Iedu, Floarea Manole, Rada Bucur și multe altele. Au poposit întîi la colțul roșu al gospodăriei. La cerința oaspeților colectivistele au povestit despre gospodăria lor.

— In vara lui 1949 ne-am unit pămînturile 60 de familii. Avutul gospodăriei era atunci 250 de hectare de pămînt, vreo 10 pluguri și cîțiva cai pe care nici nu aveam unde să-i ținem. Satul nostru era un sat cu oameni săraci, căci aproape toți am muncit la boier. Eram săraci dar harnici. Și-apoi ne-a ajutat și statul. Pămîntul ni l-au arat tractoarele de la S.M.T., iar noi l-am lucrat cum scrie la cartea agrotehnică. Și ce roade am strîns! De două ori cît au cules individualii. Acum e tot satul în colectivă. Avem o fermă zootehnică cu 20 de vaci fătătoare, iar în luna aprilie vom avea 50, am construit o maternitate de scroafe unde avem 20 de scroafe fătătoare și 30 la îngrășat. Gospodăria are astăzi 76 de stupi și un saivan cu 150 de oi fătătoare; am plantat viță de vie, livadă cu pomi fructiferi. Ne-am cumpărat și un camion. In 1956 producția agricolă a colectivei a fost dublă față de producția obținută în 1949 deși anul trecut culturile au suferit de secetă. Cît despre veniturile oamenilor vă veți convinge singuri văzînd gospodăriile personale ale colectiviștilor.

Țărăncile muncitoare au pus apoi colectivistelor numeroase întrebări. Maria Costache vroia să știe ce fac femeile mai bolnave, unde muncesc ele. Pe Elena Găjgan o interesa cum îi ajută colectiva pe tineri cînd se căsătoresc. Niculina Stanciu, o femeie mai în vîrstă, ar fi vrut să știe ce se întîmplă cu bătrînii cînd nu mai pot munci.

Toate li s-au limpezit cînd i-au vizitat pe colectiviști acasă. Impărțite în trei grupe, femeile au străbătut toate ulițele satului. Au bătut la ușile colectiviștilor unde au fost primite cu multă căldură. Prima casă vizitată a fost cea a lui Ștefan Tache; le-a atras pe femei înfățișarea deosebit de frumoasă a clădirii. Au găsit-o acasă numai pe gospodină. Ea le-a poftit să vadă cele 5 camere, bucătăria, cămara. Femeile au admirat mult covoarele, carpetele și ștergarele țesute de gospodină. Le-au plăcut și lucrurile noi din casă: mobila din dormitor, sufrageria, radio-ul și mai cu seamă aragazul care ușurează atît de mult munca femeii.

— Toate cîte le vedeți le-am făcut de cînd sîntem în colectivă, le-a spus Niculina Tache. Cînd ne-am căsătorit ne-a ajutat gospodăria să ne ridicăm casă, ne-a

(Continuare în pag. a 3-a)

AGRONOMUL din BIRZA

— Sînt la Bîrza din 1954... Da, da, chiar din 1954, din toamnă. Cu mîna sprijinind fruntea înaltă, cu sprîncenele ușor strînse, agronomul Emil Bălăceanu încearcă să-și amintească începuturile muncii sale modeste și totuși atît de importante.

Orice om care iubește cît de cît meseria aleasă își urzește visuri. Asemenea visuri și-a urzit și Bălăceanu. Să-i învețe pe țărani să muncească pămîntul după știință, astfel ca recoltele mici să devină o amintire, să știi că, ajutați de tine, ei trăiesc din ce în ce mai bine, iată, într-adevăr, o muncă frumoasă și folositoare.

— Așa sîntem obișnuiți și așa vom face.

A auzit de zeci, poate de sute de ori acest răspuns atunci cînd îi îndemna pe săteni să-și lucreze altfel pămîntul, după metode noi, avansate.

Se spune că „obișnuința e a doua natură a omului". Cu această „a doua natură" trebuia luptat. Trebuia pus capăt obișnuinței de a arunca gunoiul la groapă, de a pune griul „cum o da dumnezeu", de a cultiva aceeași cultură pe același teren 3—4 ani la rînd.

Ajutat de o mînă de oameni harnici, încrezători în sfaturile lui, Emil Bălăceanu a făcut în 1955 în Bîrza primul lot demonstrativ. Primul nu numai din Bîrza, ci din întreg raionul Segarcea. Nu puțini au fost țăranii care au privit munca agronomului cu neîncredere și cu o oarecare milă: „agronomul mosmondește plantele din lotul ăla parcă ar îngriji prunci" — spuneau ei. Numai cu vorba nu-i putea convinge că așa trebuie lucrat. Trebuia să-i convingă cu fapta. Era mulțumit că, la îndemnul lui, gospodăria colectivă din Valea Stanciului însămînțase o parte din porumb în cuiburi așezate în pătrat. Spre acest porumb și spre lotul demonstrativ, toată atenția! „Toamna se numără bobocii".

*

E drept că graficele expoziției organizate de agronom la clubul gospodăriei nu erau prea arătoase. Dar ceea ce trebuia să se înțeleagă, se înțelegea — și încă foarte bine: la porumbul însămînțat în cuiburi așezate în pătrat și prășit de trei ori s-au obținut cu 320 kg de boabe mai mult la hectar decît de la cel însămînțat după metoda obișnuită și prășit numai de două ori.

Vizitatorii priveau, șușoteau între ei și plecau discutînd aprins: ai văzut cîtă floarea-soarelui prăpădesc vrăbiile? Dintr-o sută de kg de boabe scoți 10 kile de ulei. Ba nu, 8! Bine, fie opt. Hm! să culegi floarea-soarelui cînd au îngălbenit pălăriile — bună treabă... In dreptul agronomului aflat de față, căciulile s-au ridicat într-un salut în care se simțea și respect și stinghereală.

— Cu majoritate de voturi, adunarea generală a colectiviștilor a hotărît: vom însămînța cele 70 de ha numai cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Primul care a aplaudat a fost Bălăceanu. Era bucuros că cei mai mulți dintre colectiviști l-au înțeles.

Amintindu-și de această întîmplare, agronomul a început să rîdă.

— Cînd au ieșit la însămînțat, m-am dus la cîmp. Să ce crezi? Cîțiva colectiviști se ciorovăiau la capătul locului.

— Lasă-l încolo de pătrat, nu vezi că nu merge? Vocea lui Emil Bulacu le acoperea pe ale celorlalți. Tică Nicolae, Oprea Stoican și alți cîțiva erau de aceeași părere: „Asta-i rînd drept? Drept ca funia în traistă".

Cînd l-au văzut pe agronom, au tăcut încurcați.

Necazul putea fi lesne înlăturat. Protapele marcatoarelor oscilau. A fost deajuns să le fixeze cu cîte o șipcă bătută în două cuie. Rîndurile ieșeau drepte, ca trase cu sfoara.

Acum, după ce colectiviștii au obținut de pe cele 70 de hectare un spor de 22.400 de kg porumb boabe față de sectorul individual pe aceeași suprafață, discutarea problemei „cum să însămînțăm porumbul" a devenit de prisos. Colectiviștii și agronomul au continuat însă discuția în ceea ce privește porumbul. S-a pus problema să însămînțeze porumb local sau hibrid. Vreți să știți rezultatul acestei discuții? Peste cîtăva vreme, pe cele 120 de ha destinate însămînțării cu porumb, va fi băgată sub brazdă sămînță hibridă.

Prin rezultatele muncii sale, Bălăceanu se poate mîndri că a cîștigat încrederea și cinstirea colectiviștilor.

M. IORDACHE

Asigură succesul recoltei viitoare

La gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roșie" din Șoldanu, raionul Oltenița, colectiviștii se pregătesc pentru însămînțarea porumbului. Anul acesta la colectiva din Șoldanu vor fi însămînțate peste 60 ha cu porumb hibrid.

Foto nr. 1. Au mai rămas doar cîțiva știuleți și întreaga cantitate de sămînță necesară celor 60 ha va fi gata pentru însămînțare.

Foto nr. 2. Ing. agronom Elena Guran împreună cu colectiviștii Ilinca Stoica și Marin Barbu pregătesc a doua probă de germinație a porumbului.

Foto nr. 3. Nici terenul destinat culturii porumbului nu a fost dat uitării de către colectiviștii din Șoldanu. Așa cum vedem în fotografia nr. 3, colectivistul Dumitru Pepenel descarcă și împrăștie gunoiul de grajd pe tarlalele destinate culturii porumbului.

Intrețin culturile

La îndemnul tehnicianului agronom, mai mulți țărani muncitori din comuna Suditi, raionul Buzău, au început lucrările de întreținerea culturilor însămînțate în toamna anului trecut. Primii dintre țăranii muncitori care și-au grăpat întreaga suprafață însămînțată cu culturi de toamnă sînt țăranii Lazăr Vasile, Feodor Grigore, Gh. Bucur și alții.

Schimb de semințe

Țăranii muncitori știu că sămînța de soi dă recolte mai mari decît sămînța obișnuită. Acest lucru l-au înțeles și țăranii muncitori din comunele Berbești, Giulești și Vad din raionul Sighet, regiunea Baia Mare. Nu de mult, majoritatea țăranilor din aceste comune au schimbat la baza de recepție porumb obișnuit cu porumb hibrid.

Astfel, Codrea Maria din comuna Berbești a schimbat 200 kg. porumb, Vasile Berideanu 150 kg., Petre Moldovan din comuna Vad 150 kg. Acum, țăranii muncitori din aceste comune se pregătesc intens pentru începerea însămînțărilor de primăvară.

Intre vorbe și fapte

— Stăm bine tovarășe cu pregătirile pentru campania de primăvară, — mi-a spus zilele trecute, tov. ing. Stelian Basangiu — locțiitorul agronomului șef al S.M.T.-ului Caracal. Reparația utilajului agricol am terminat-o cu 8 zile înainte de termen. Avem asigurat și terenul de lucru pentru cele 48 de tractoare, care au fost scoase pe teren...

Toate ar fi fost bune, dacă n-aș fi constatat însă de îndată intrînd în „amănunte", că realitatea e cu totul alta. In curtea stațiunii o brigadă formată din 5 tractoare încă nu plecase pe teren. Ceva mai încolo, 5 șasiuri de tractoare I.A.R. așteptau să li se monteze motoarele (care se mai găsesc încă în reparație la Centrul mecanic Caracal). Așadar cum rămîne cu afirmația că reparațiile au fost terminate cu 8 zile înainte de termen?

In ceea ce privește încheierea contractelor de lucrări, stațiunea este descoperită încă cu 30 la sută din planul de producție al campaniei de primăvară. Pînă în prezent, nu au fost contractate lucrări decît într-un volum de 3.021 hantri, ceea ce reprezintă doar 70 la sută din plan.

In raionul Caracal, vremea este tocmai bună pentru arături și însămînțări. De aceea, este nevoie ca tov. Dumitru Vancă, directorul stațiunii și agronomul șef, tov. ing. Marin Zamfirescu, să ia măsurile cuvenite pentru grăbirea acțiunii de încheiere a contractelor de lucrări cu unitățile agricole din raza de activitate a stațiunii. S.M.T. Caracal poate lua o bună pildă în această privință din munca vecinilor lor, mecanizatorii de la S.M.T. Zănoaga, din același raion, care au și depășit cu 3 la sută planul de producție al campaniei prin contractări.

I. LEȘEANU

AMINTIRI DIN 1907...

Eram destul de mărișor și deprinsesem bine a desluși slovele. Aveam cincisprezece ani în primăvara aceea de urgie. Întîmplările din anul răsmeriței mi-au rămas adînc întipărite în minte și astăzi, cînd mă gîndesc la ele, parcă le retrăiesc aievea.

Așezată pe malul Neajlovului, comuna Singureni făcea parte dintr-o imensă moșie de 14.000 de pogoane. Stăpînul ei era pe atunci prim ministru, șeful partidului conservator. Îl chema Grigore Gheorghe Cantacuzino. Se spunea despre el că avea 99 de moșii și că regele Carol I s-a făcut foc cînd a aflat că vrea să-și mai cumpere una.

— „Ăla-i nebun, a spus Carol. Vrea să facă sută. Mîine, poimîine mă întrece și pe mine. Asta nu se poate !".

Și din pricină că regele a interzis cumpărarea, săracul Cantacuzino a rămas doar cu 99 de moșii, ne povestea tata, făcînd haz de necaz.

Pe coasta de pe stînga Neajlovului se înălțau mîndre castelele, acareturile și atelierele moșiei. Lîngă ele, mărunte și plecate într-o rînă, cocioabele Singurenilor, învelite cu paie, cu coceni, sau cele mai de seamă cu trestie. Printre ele, pierdută, înclinată spre pămînt, am pomenit eu căsuța părintească. Pe mine, la vîrsta aceea greu mă prindeai în casă. Îmi plăcea să stau mai mult de partea cealaltă a gîrlei. Acolo începea codrul secular și se afla moara care se oglindea în apa limpede a rîului. Dădeam tîrcoale castelului de unde răzbătea muzică de lăutari. Boierul petrecea. Avea de unde. Nu degeaba era el unul dintre cei mai bogați oameni din țară. Habar n-avea el de sărăcia neagră în care se zbăteau Singurenii. Aceștia erau nevoiți să muncească pe moșie din zori și pînă în noapte. Trudeau toată vara, iar toamna, cînd cădea bruma, se făcea dijmuirea. Și atunci se alegeau cu nimica toată : cel mult o căruță cu porumb știuleți. Nu le ajungea să hrănească copiii nici pînă pe la paști.

În 1904 fusese o secetă îngrozitoare în toată țara. Nu se făcuse nimic : nici grîu, nici porumb. La începutul anului 1905, după ce murise de foame multă lume, guvernul a adus porumb din America. L-a împărțit pe datorie înfometaților. A luat și taica atunci 14 duble. Era un fel de porumb furajer, învinețit ca cerneala. Mămăliga ieșea cum îi fierea de amară. Din pricina porumbului stricat, în acel an ne-am îmbolnăvit. S-a înroșit pielea pe noi. Ne ustura, crăpa și se umfla. Ca să ne vindece, bătrînele ne dădeau fierturi din niște buruieni pe care le culegeau de pe cîmp.

În 1906, a plouat la timp și s-au făcut bucatele. A fost chiar, după cum ziceau domnii di mari, „un an de belșug". O fi fost. Dar pentru noi nu s-a schimbat prea multe. În București s-a deschis în același an o expoziție mare, pentru a împlini patruzeci de ani de domnie a regelui Carol I. Am văzut-o și eu. Uimit am rămas de atîta bogăție. Mă întrebam : dacă țara-i atît de bogată, apoi cum se face că în Singureni și în toate satele pe care le cunoșteam zace atîta sărăcie și mizerie ? Răspunsul mi l-a dat într-o zi unul, Stoian Mladin, din Jilava. Se cunoștea cu tata. Fusese fochist la mașina de treierat a boierului. Cînd au pornit oamenii să se miște în nordul Moldovei, prin februarie 1907, pe Mladin l-au dat afară de la mașină. Zicea administratorul că-i „om periculos". De la Mladin aflam noi ce se petrecea prin țară. Venea de la oraș cu cîte o gazetă mototolită, cumpărată din piață pe cinci parale. Era pe la mijlocul lui Făurar cînd gazeta ne aducea vești despre răscoalele țărănești din Moldova. Seara la circiumă glasul metalic al lui Stoian grăia singurenilor : „Ce credeți voi, măi oameni buni, că noi robim la boieri fiindcă așa a orînduit dumnezeu ? Nu ! Robim fiindcă nu ni-i sete de dreptate. Dreptatea ne-o putem face singuri ! Uite, ăi din Moldova au început !" Oamenii se înflăcărau la auzul vorbelor lui. Dar a doua zi parcă se potolea fierberea.

Începuse dezghețul. Seara, cînd cădea întunericul, spre Giurgiu, peste baltă, poalele cerului se tiveau cu flăcări roșii ca sîngele. Oamenii se strîngeau pe ulițe, în grupuri, și vorbeau cu aprindere. Noi, tinerii, ne amestecam printre ei și ascultam cu urechile făcute mari vești despre răscoală.

Într-o seară, Mladin a venit la taica. Au strîns cîțiva vecini și-au prins a rostui începutul vîlvătăii în Singureni.

Și a doua zi a pornit răscoala și la Singureni. Stoian Mladin, Constantin Dinulescu, Gheorghe Chiju, Marcu Ionescu și tata au pornit să strîngă oamenii. Se revărsau șuvoi peste valea Neajlovului cînd răsculații au pogorît cu facle muiate în gaz la conacul lui Cantacuzino. Administratorul fugise. Peste cîteva ceasuri s-a întors aducînd cu el armata. Un pluton de cavalerie, unul de infanterie și o baterie de artilerie. Detașamentul era comandat de un colonel Haralambie. Părinții acestuia ținuseră cu arendă moșia Singureni. Detașamentul a străbătut satul în formație de luptă și s-a instalat în curtea boierească. Au încercat să înfricoșeze mulțimea, s-o facă să se retragă. Clocotind de ură, țăranii, ca valurile ce se izbesc de maluri, nu s-au retras. Colonelul Haralambie a comandat foc. Soldații au tras o salvă. Dintre ai noștri n-a căzut nimeni. Ostașii trăseseră în aer. Atunci le-a vorbit țăranilor Mladin. I-a sfătuit să părăsească curtea conacului. N-avea rost să se supună orbește morții. În aceeași seară a început arestarea instigatorilor. Pe capii răscoalei nu i-au găsit. Trecuseră Neajlovul și se afundaseră în pădurea ocrotitoare. Peste cîteva zile ne-a sosit vestea că viteazul Stoian Mladin căzuse în mîna lor.

Bietul Stoian ! Gloanțele stăpînirii de atunci i-au astîmpărat setea de dreptate. Peste plaiurile copilăriei mele se așternuse o tristețe de moarte. Trecea din gură în gură vestea că oamenii din guvernul călăului Cantacuzino împușcaseră mii de țărani. Ocupația militară a Singurenilor a ținut pînă la sfîrșitul lunii mai. Cu ură sporită, cu nerăbdare, au așteptat oamenii ziua cînd armata regală încolonată, cu drapelul desfășurat și muzica în frunte, ieșea din sat pentru a nu se mai întoarce niciodată.

În urma ei, ca o dîră spurcată, se prelingea ecoul cîntecului ce era pe placul comandanților :

Pămînt cereau dușmanii,
Pămînt le-am dat, pămînt
Destul de lung și mare
Și bun pentru mormînt.

Era aceasta însăși cîntarea urgiei moșierești, a nelegiuirilor săvîrșite în viforosul an 1907 din ordinul guvernului burghezo-moșieresc.

MARIN SULICA
învățător, pensionar

O activitate rodnică

De o parte și de alta a Dîmboviței, peste muscele cu fînețe și livezi, peste înălțimi de unde se văd bine vîrfurile Pietrei Craiului și ale Matelașului, se întinde o așezare de oameni, care din străbuni poartă numele de Malu cu Flori. În acest frumos colț de țară, cu aproape doi ani în urmă, din mijlocul aprinselor frămîntări, s-a născut întovărășirea agrozootehnică „Ștefan Gheorghiu". La început firavă, cu dușmani de teapa lui Nicolae Cojocaru, care a jurat să-și taie cușma cu toporul dacă întovărășirea va dăinui, sau cu oameni îndoielnici ca Constantin Popescu, care a adus în patrimoniul obștesc numai patru oi, pentru ca mai tîrziu să aducă din proprie convingere și pămîntul, întovărășirea aceasta agrozootehnică s-a consolidat și a prins să înflorească cu fiecare zi a anului, în ciuda tuturor greutăților ivite. Astfel, de la 68 de familii înscrise la început cu 14 ha de fîneață și pomi și 180 de oi, s-a ajuns astă-toamnă la 165 familii cu 350 de oi și 41 ha. De astă-toamnă și pînă acum au mai făcut cereri de intrare în întovărășire încă 83 de țărani muncitori.

Această creștere simțitoare a prestigiului întovărășirii a fost posibilă datorită și sprijinului pe care i l-a dat căminul cultural „Spiru Haret" din comună, a cărui rodnică activitate legată cu „trup și suflet" de viața noii așezări obștești este cunoscută în tot raionul Mușcel.

Prin manifestări artistice demne de toată lauda, brigăzile de activiști amatori, conduse de învățătorul Ioan Vrăbiescu, au sprijinit înființarea întovărășirii, au urmărit mersul ei înainte, criticînd abaterile, arătînd succesele, demascînd dușmanii, popularizînd realizările. Înainte de înființarea întovărășirii, au fost prezentate de cîteva ori spectacole ca „Eri și azi". În partea întîia a spectacolului se arăta trecutul întunecat al agriculturii noastre. În cea de a doua, era evidențiată agricultura nouă, socialistă, precum și însemnatele realizări ale țăranilor muncitori din comunele Rucăr și Dragoslavele, uniți de asemenea în întovărășiri agrozootehnice.

Mai tîrziu, au fost puse în scenă spectacolele „Pe șleau", „Cînd vrei se poate" și „Scurt pe doi". Sub forma biciuitoare a satirei, au fost loviți leneșii, cel care „s-ar înscrie în întovărășire dar nu-i lasă nevasta", cei care au încercat să tulbure viața nouă a oamenilor ca Nicolae Cojocaru, Haralambie Ivașcu și Ion Popoianu. Au fost popularizați fruntași ca Ion Molceanu, Lazăr Popescu, sau ca bătrîna Rița Grecu, care, deși are peste 70 de ani, a efectuat cele mai multe zile-muncă, făcînd lucrări de calitate. Conștiincioasă, ea a antrenat în muncă multe elemente tinere și a criticat întotdeauna aspru pe cei ce făceau treaba de mîntuială.

Desigur că activitatea căminului cultural a prins și alte probleme tot atît de importante din viața satului. Și în iarna aceasta, artiștii amatori, din rîndurile cărora s-au distins învățătoarele Mariuca Vrăbiescu și Elena Jinga, muncitorul Pechea Dumitru, țăranii muncitori Gheorghe Blidaru, Liviu Brînzea și Elena Grecu, au pregătit spectacole pentru săteni. Aceștia s-au obișnuit să fie tare nerăbdători ori de cîte ori se anunță asemenea manifestări artistice. Pornesc devreme spre căminul cultural, pentru a găsi loc mai în față. Pe drum, vorbesc despre ceea ce bănuiesc ei că ar putea să vadă pe scena căminului.

Cei mai mulți spectatori sînt din rîndurile întovărășirii agrozootehnice. Ei cunosc doar sprijinul pe care l-au primit din partea căminului cultural și vin în număr mare pentru a afla și alte lucruri despre cel mai bun drum către fericirea și belșugul caselor lor.

NICOLAE NASTA

O nouă mărturie a grijii față de sănătatea omului. Dispensarul de curînd construit în comuna Gingiova, regiunea Craiova, va ajuta la lichidarea bolilor și a suferinței.

Asigurările de stat, un sprijin important pentru țărănimea muncitoare

Asigurările de Stat, care au luat ființa în anii regimului democrat-popular, au adus, prin despăgubirile plătite pentru pagubele pricinuite de vitregiile naturii o contribuție de seamă la menținerea continuității procesului de producție, îndeosebi în agricultură.

În agricultură, de multe ori, grindina, ploile torențiale, inundațiile, mortalitatea animalelor, incendiile, aduc pagube producătorilor agricoli. În anii puterii populare, datorită aplicării științei agrobiologice, a creării de cadre noi, a educării și mobilizării țărănimii muncitoare, s-a obținut în țara noastră o scădere simțitoare a numărului de incendii și inundații, s-au realizat progrese însemnate în combaterea epizootiilor.

Există totuși fenomene distrugătoare ale naturii ca, de pildă, grindina, ploile torențiale etc., care nu pot fi evitate și care de multe ori provoacă pierderi importante în producția agricolă. Este deci necesar ca în afară de măsurile de luptă împotriva unora din calamitățile naturii, să se ia și măsuri economice prin constituirea de rezerve bănești care să facă posibilă refacerea bunurilor distruse.

Administrația Asigurărilor de Stat are tocmai acest rol : de a constitui rezerve bănești necesare acoperirii eventualelor pagube provocate de vitregiile naturii bunurilor ce aparțin unităților cooperatist-colectiviste și ale cetățenilor.

An de an, tot mai mulți producători agricoli se conving de foloasele asigurării. Despăgubirile primite din partea Asigurărilor de Stat au constituit un ajutor important care a înlesnit pe cei ce lucrează pe ogoare să-și înlocuiască animalele pierdute, să-și refacă casele distruse sau avariate de incendii etc. În anul care a trecut, Administrația Asigurărilor de Stat a acordat la sute de mii de asigurați despăgubiri. Bunăoară, locuitorii Popovici Ion din comuna Valea Bistrei, raionul Caransebeș, a primit drept despăgubire pentru casa distrusă de incendiu 33.514 lei ; Cozuc Nicolae din comuna Perieți, raionul Slobozia a primit 11.450 lei ; Aurel Șerban din comuna Alma, raionul Mediaș 11.444 lei.

Gospodăriile agricole colective care încheie contracte pentru asigurarea bunurilor lor se bucură de avantaje deosebit de importante, ca reduceri de prime, norme de despăgubiri mai mari etc. Gospodăriile agricole colective care au suferit pierderi de pe urma calamității naturii au primit din partea Asigurărilor de stat despăgubiri însemnate. Gospodăria colectivă din comuna Horezu-Poienari din raionul Segarcea de pildă, care a avut pagube la culturile agricole, a primit despăgubiri în valoare de peste 149.000 lei ; gospodăria agricolă colectivă „Partizanul" din comuna Gingiova, raionul Gura Jiului, a primit despăgubiri de peste 112.000 lei. Exemple asemănătoare se mai pot da.

Administrația Asigurărilor de Stat contribuie și la măsurile de prevenire și combatere a incendiilor și epizootiilor ; anul trecut a pus la dispoziția sfaturilor populare în acest scop, o sumă de peste 80.000 lei.

De mare importanță sînt asigurările facultative de bunuri care au devenit în țara noastră un sprijin eficace pentru întărirea sectorului cooperatist-colectivist din agricultură, pentru dezvoltarea producției agricole și ocrotirea proprietății personale a țăranului muncitor. Deosebit de folositoare este asigurarea facultativă a animalelor și culturilor agricole, asigurare pe care o pot încheia gospodăriile agricole colective și toți țăranii muncitori; în caz de daune aceștia obțin despăgubiri ce reprezintă sume cît mai apropiate de valoarea reală a pagubei. Astfel, asigurîndu-și benevol animalele, țăranul muncitor Predescu Dumitru din comuna Bogați, raionul Topoloveni, a primit pentru o iapă, care a murit, despăgubiri în valoare de 2.300 lei.

Pentru a veni în sprijinul asiguraților, s-au luat măsuri ca asigurările facultative să fie încheiate și prin cooperativele de credite și economii. Țăranii muncitori pot să-și asigure benevol furajele, produsele agricole, viticole, pomicole, animalele, mijloacele de transport, mobilierul și alte obiecte de inventar din gospodăria lor. De asemenea, se mai pot încheia în baza unei prime mici asigurări benevole de persoane și anume asigurări de viață, precum și asigurări pentru cazuri de accidente, asigurări ce constituie măsuri folositoare de prevedere și economie pentru asigurat și familia acestuia.

Prin activitatea dusă de către Asigurările de Stat se va contribui și pe mai departe la lupta pentru înflorirea patriei și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor de la orașe și sate.

VALERIU SOREANU
director general al
Administrației Asigurărilor de Stat

Baba lui Baziru își pierde clienții

Baziroaia era renumită nu numai în Chirnogi, ci și în satele din împrejurimi. Pe cîți nu-i descîntase ea de deochi, ori de vreun farmec făcut de cine știe cine. De la o vreme însă, oamenii o ocoleau. Pînă și Anica Bold, femeie aproape de vîrsta ei, o părăsise la mijlocul „tratamentului". Se speriase ca o proastă și a dat fuga la dispensar. Și de atunci... Dar, să vă povestesc mai bine întîmplarea.

Anica Bold se întorcea într-o seară spre casă. Cînd a ajuns în dreptul porții a dat să pună piciorul pe podeț și a nimerit alături. Pînă să se dezmeticească, gheata i-a alunecat la vale. Și-a pierdut echilibrul. A întins mîna să-i fie căzătura mai ușoară și și-a prins-o sub ea. A simțit-o cum pîrîie la încheietură. A doua zi mîna îi era ca și frîntă. Nici nu putea ține lopata să întoarcă sămînța din magazia întovărășirii, unde lucra cu cîteva femei din echipă.

— Fată Anică, du-te la la baba lui Baziru să te tragă, că ți s-o fi scrîntit mîna din căzătură, o povățuiau Veta lui Chirolu, și Anica lui Mihală.

Înspre seară, Anica Bold s-a dus la doftoroaie. Ca de obicei, Baziroaia a descîntat-o, i-a tras mîna cu untdelemn și i-a spus să vină în fiecare zi la „tratament"! Și azi așa, mîine așa, pînă ce au trecut mai bine de zece zile.. Mîna însă, nas să se vindece. Între timp, Radu, băiatul vecinei terminase „tratamentul". Tot de „scrînteală" îl doftoricise baba și pe el și cînd colo mîna îi era frîntă. A rămas bietul cu ea strîmbă, de a fost nevoie să-l ducă taică-său la spital ca să i-o dreagă.

Cînd a văzut Anica Bold treaba asta, i-a intrat frica în sîn. Și mai de frică, mai ca să scape de gura Lisavetei, fie-sa, s-a dus la dispensar. Doctorul a consultat-o și i s-a părut a fi o fractură. I-a și spus-o. Să fie mai sigur însă, i-a făcut hîrtie pentru spitalul din Oltenița, ca să o pună la raze.

Anica Bold n-a înțeles prea bine ce-i aia fractură. Și-a dat însă seama că mîna ei suferă de altceva decît de o scrînteală. Cu prima ocazie, s-a dus la Oltenița. Acolo, au pus-o la raze și presupunerea doctorului s-a dovedit a fi întemeiată. Un os era crăpat și mîna trebuia pusă în șipci și bandajată strîns ca să nu mai poată fi mișcată din încheietură. Treaba asta a făcut-o chiar doctorul Lucian Popescu de la spitalul din Oltenița.

O lună încheiată a umblat Anica Bold cu șipcile la mînă. O cicălea Baziroaia de cîte ori o vedea trecînd pe uliță spre sediul întovărășirii.

— Ce-i mamă, tot ciungă ești? Dehi Dacă nu ți-ai cătat de treabă și te-ai dus la doftor.

Anica Bold s-a vindecat. I-a venit și ei rîndul să rîdă de doftoroaie. Baba însă se ascundea de cîte ori o vedea. Se ascundea, dar degeaba. De tărășenia asta auzise tot satul și cînd intri în gura lumii e greu să scapi cu una cu două. O rîdeau toți. Ceea ce o durea însă pe doftoroaie mai mult era altceva : de cînd cu „scrînteala" mîinii Anicăi Bold, putea să-și pună la poartă firma cu : „Închis pentru totdeauna". Dispensarul îi luase și ultimii clienți.

L. GHEORGHE

Ce să citim

Mihail Sadoveanu : „Fîntîna tinereții"

Volumul „Fîntîna tinereții" apărut în Colecția Albina, readuce în fața cititorului povestiri pe care acesta le-a mai întîlnit cîndva în volume mai vechi : „La hanul Ancuței", „Poveștile de la Bradul Strîmb", „Fantezii răsăritene".

Basmul despre fîntîna fermecată care a întinerit pe moșneagul ce i-a băut apa și a transformat în prunc neștiutor pe baba cea lacomă ; întîmplarea hazlie a comisului Ioniță care a mers să se înfățișeze lui Vodă pentru a-i face dreptate într-o veche pricină de megieșie (hotar) ; sau isprăvile lui moș Vîrlan și ale altor prea cinstiți gospodari care au plecat să puște vulpea de la Valea Morii — ca pedeapsă pentru mișeleștile ei jafuri — dar n-au mai apucat să facă isprava, deoarece au mai zăbovit să cinstească din mustul cel proaspăt al gospodarilor vecini, sînt cîteva povestiri încîntătoare, pline de umor, de sfătoșenie, respirînd dragostea de viață și optimismul oamenilor noștri simpli.

O altă categorie de povestiri ne evocă întîmplări petrecute cu veacuri în urmă pe tărîmuri îndepărtate. Unele dintre ele sînt triste. Așa este povestea vieții voievodului Vladislav cel Tînăr care după o zbuciumată tinerețe ale cărei rosturi nu le-a înțeles ajunge schivnic ; sau legenda despre „Taori — pasărea tainică", cea căreia vînătorii siberieni și chinezi din taiga manciuriană îi aud țipătul trist, dar n-au reușit s-o vadă niciodată.

Atrăgătoare și pline de profunde învățăminte sînt și cele cîteva povestiri pe teme orientale : „Bărbierul cel viclean" și „Tînărul cu bani mulți și minte puțină", întîmplarea plină de haz a lui Ali care a înființat o vamă pentru cei ce mergeau la cimitirul Eyub. Zguduitoare este și povestea vieții zbuciumate a nefericitei sultane Roxelana — cea care a încercat să conducă intrigile politice ale Înaltei Porți.

LUCIAN CURSARU

Lapte livrat pe baza contractului

Cunoscînd avantajele contractărilor cu statul, numeroși țărani muncitori din comunele raionului Giurgiu au încheiat în acest an un mare număr de contracte, în baza cărora vor livra întreprinderii pentru colectarea și industrializarea laptelui peste 76.000 litri lapte de vacă, 112.290 litri lapte de oaie, precum și mari cantități de produse lactate : brînză și unt.

Pînă la sfîrșitul lunii februarie, contractanții din raionul Giurgiu au predat peste 52.000 litri lapte de vacă și 4.614 kg brînză telemea.

TR. BARBALATA
corespondent

Pentru fondul centralizat al statului

Considerînd că contribuția la formarea fondului centralizat al statului este o mare cinste pentru oricare om al muncii de pe ogoare, harnicii colectiviști din Vladimirescu, raionul Arad, au hotărît să vîndă statului în acest an însemnate cantități de cereale și produse animale. Astfel, ei vor livra la timpul potrivit 3 vagoane grîu, 4 vagoane porumb, 90 porci grași, 99.000 litri lapte, 564 kg lînă, 24.000 buc. ouă, întreaga cantitate de legume și zarzavaturi ce va rezulta de pe cele 33 hectare de grădinărie, precum și alte produse agro-alimentare.

I. BORSAN
corespondent

Curiozități și sfaturi practice

(Culese de la G.A.S. Basarabi, regiunea Constanța)

Știați că

● ...în gospodăria agricolă de stat Basarabi există un artist amator care interpretează deseori, cu mult succes, rolul „Cetățeanului turmentat" din piesa „O scrisoare pierdută" ? Talentatul actor se numește Găman Titus și este chiar directorul gospodăriei. Ultimul spectacol l-a dat — adică s-a dat în spectacol — cu prilejul unei degustări care a avut loc luna trecută.

La început piesa în care juca Găman Titus se numea „Degustarea vinurilor de Murfatlar". Apoi, după vreo patru ore, și-a schimbat numele, chemîndu-se „Chef în toartă".

● ...cu prilejul reprezentării acestei piese s-a ridicat cortina care pînă atunci încercase să acopere unele apucături și talente ale tov. Găman ? S-au jucat și cîteva scene de comedie. Încercăm să reproducem două din ele :

SCENA I (se petrece în sala cantinei, între trei participanți la degustare) :

— Grozav, domnule, grozav !

— Ce, vinul ?

— Nu, tov. director ! Mare actor ! Ce bine o face pe turmentatul !

— Păi, nu se preface. Chiar este. Uite, ca să te convingi, îl chemăm aici. Tov. Găman ! (Directorul se apropie) Spune-ne, te rog, cum ți se pare camera asta ? Așa-i că nu mai are colțuri ? E perfect rotundă !

Directorul : — Da de unde ! Așa vi se pare vouă, că v-ați pilit ! Eu, fraților, țin la băutură. Să știți că o să fiu amețit numai cînd o să văd dublu. Acum însă n-am nimic. Și ca să vă demonstrez, merg drept pe dunga asta dintre podele. (Face cîțiva pași și se izbește de una din coloanele de susținere a plafonului). Să-l ia dracul de stîlp ! Am crezut că sînt doi, și-am vrut să trec printre ei !

SCENA A II-a (Cinci ore mai tîrziu. Doi oameni discută într-un colț al cantinei) :

— Uite, frate, ce-i asta ! O pornisem bine cu concursul vinurilor pe regiune, cu degustarea și cînd colo unde s-a ajuns !

— Ei, ce să-i faci, se-ntîmplă !...

— S-o întîmpla, dar mie nu-mi place așa ceva... Am băut un păhăruț de muscat otonel, două, trei... Mi-ajunge !... Hai, frate, să mergem acasă, că ăștia de la G.A.S.-Basarabi sînt încurcă lume rău. Avem tren spre București la și zece.

— Nu, eu nu merg.

— Hai, frate, ascultă-mă pe mine. Ieșim din chestia asta neplăcută.

— Îmi pare rău, dar nu pot pleca. Eu sînt chiar directorul gospodăriei !

Dacă vreți

● ...să țineți seama de un sfat practic pentru a avea reușită în carieră, procedați în felul următor. Să zicem că faceți parte din personalul tehnic al unei secții viticole, de pildă la G.A.S.-Bucium, regiunea Iași. În acest caz e bine să faceți chefuri cît mai des. Astfel vă veți face cu siguranță remarcat. Se va sezisa trustul regional Gostat Iași, care, socotindu-vă „element incapabil și periculos", vă va scoate imediat din muncă. Nu disperați ! Pînă acum lucrurile au mers foarte bine ! Se va găsi curînd un alt trust milos, de exemplu Constanța, care vă va numi într-un post mai mare : inginer-șef la G.A.S.-Poarta Albă. Și apoi, „printr-a vieții veselă schimbare", după o altă serie de chefuri, vă treziți cu prilejul dezarondării gospodăriilor de stat „retrogradat" în funcția de... director la G.A.S.-Basarabi !

De necrezut, o să spuneți dvs ! Și totuși, lucrurile s-au petrecut aidoma. Dacă nu credeți, întrebați-l și pe tov. Găman Titus.

● ...să vă evidențiați și în profesional, introduceți în gospodărie metode noi de muncă. De exemplu, la grădina de legume, desfiiațați tocurile la răsaduri. Nu-i păcat să pui [illegible] de scînduri la putrezit, lîngă niște pămînt negru care mai și miroase a bălegar, cînd le-ai putea întrebuința cu mai mult folos acasă la d-ta ? Cîte nu-s de făcut la o casă. Și, fără îndoială, se vor găsi oameni cinstiți care se vor opune. Nu te lăsa influențat. Va veni, de pildă, unul ca tov. Aureanu, șeful serviciului aprovizionării, care nu va da voie cu nici un chip să fie desfăcute scîndurile de la tocuri, pentru a fi trimise la d-ta acasă.

Dacă el nu vrea să desfacă scîndurile, nu-i nimic, desfă-i dumneata contractul de muncă. Și pe urmă desfaci și scîndurile, că nu mai are cine să se opună. E mai simplu așa. De ce să te enervezi și să-l iei la bătaie, cum a făcut tov. Găman astă-toamnă cu un muncitor. Iese iar bucluc mare cu sindicatul.

Ret, cu cîtă bătaie de cap și cu cîte daruri a obținut dînsul de la muncitorul bătut o declarație în care să spună că stelele verzi pe care le văzuse cu prilejul fenomenului ceresc al bătăii n-au fost tocmai verzi.

Cam astea-s sfaturile practice ce vi le dau. Și închei tot cu un sfat : să nu le urmați, pentru că s-ar putea întîmpla să fiți „ajutați" de trustul regional gostat și de Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, așa cum va fi probabil ajutat tov. Găman Titus.

Gh. JANGOCIU

SATIRĂ UMOR

Cînd pisica lenevește

Un om primise odată o pisică.
Știa să prindă șoarecii de mică,
să iele seama chiar pe la hambare,
ca șobolanii-ori alte stricătoare
să nu-i dea iama omului prin grînă.
Iar pentru asta căpăta smîntînă,
ori carne, pernă să se odihnească
și tot ce-o miță poate să rîvnească.

Și-a mers așa. Dar numai pînă-n iarnă,
căci gerul dacă-a prins să se așterna,
se rostui pisica pe cuptor
și se porni să toarcă-apoi... cu spor.
(Ba mint ! Se mai scula și ea
cînd de mîncare burta îi cerea).
De șoarecii din pivniță nici gînd :
— Să asisteze într-una, ziceam ?
Despre hambare ce să mai vorbesc !

— Să ies în frig, o doamne, să răcesc,
să calc în zloata care-i în grădină,
să-mi murdăresc lăbuțele prin tină ?
O ! Dacă ați ști ce bine-i pe cuptor...
De șobolani grijească și Azor,
de pivniță Motanul, că-i... bărbat !
(Avea stăpînul și-un motan tărcat,
dar îl împrumutase cuiva
și pe acasă foarte rar dădea)
Și de-a văzut stăpînul cum stă treaba,
că mița ia simbrie pe degeaba,
că-n pivniță sînt șoarecii cu carul,
că șobolanii-au năpădit hambarul,
a prins-o și amarnic a certat-o,
apoi afară-n frig a aruncat-o.
Morala :
Toți cei ce iau simbrie pe... nimica
pot să pățească-azi, sau mîine, ca pisica.

V. BUBLACU

Versurile de mai sus s-ar putea să se potrivească și tovarășei Tudorița Ciubotaru, tehnician agronom la punctul agricol din comuna Cîrja, raionul Murgeni. Dar noi n-avem nici o vină dacă tovarășa Tudorița Ciubotaru, asemenea pisicii din poezie, stă acasă la căldurică și nu se duce pe teren pentru a-i îndruma pe țăranii muncitori deoarece, așa cum spune ea, „prin sat și pe cîmp e noroi". De asemenea noi n-avem nici o vină dacă tovarășa Ciubotaru nu dă cu zilele pe la punctul agricol și se mulțumește să cheme acasă pe agentul agricol sau să-i trimită „instrucțiuni" prin bilețele.

O nouă victorie pe drumul transformării socialiste a agriculturii

BRĂILA al 8-LEA raion complet COOPERATIVIZAT

O familie unită şi puternică

De-a lungul firelor de telegraf vestea a călătorit cu iuţeala fulgerului către Capitala ţării:

„...ULTIMELE FAMILII DE ŢARANI MUNCITORI CU GOSPODARII INDIVIDUALE DIN RAIONUL NOSTRU AU INTRAT, PE BAZA LIBERULUI CONSIMŢAMINT, IN GOSPODARII COLECTIVE ŞI INTOVARAŞIRI. CU ACEASTA, COOPERATIVIZAREA AGRICULTURII RAIONULUI NOSTRU S-A INFAPTUIT IN INTREGIME...".

In istoria raionului Brăila o nouă pagină a fost scrisă. La alcătuirea ei au muncit cu osirdie sute, mii de cronicari anonimi. Pe mulţi i-am cunoscut personal. I-am intilnit prin ploi şi zăpezi, prin arşiţa dogoritoare a verii străbătind adesea zeci de kilometri pe jos, de la o comună la alta, de la un sat la altul. I-am văzut, după o zi de muncă şi umblet, oprindu-se în faptul serii la odihnă, în casa cite unui ţăran muncitor. Şi acolo, între gazdele primitoare, la o discuţie prietenească, nu pregetau să înceapă din nou munca de lămurire, de educare a oamenilor. Le-am văzut feţele luminate de bucuria izbinzii atunci cind o nouă familie păşea pe drumul colectivei sau al intovărăşirii. I-am văzut şi trişti, atunci cind cuvintele lor, pornite din adincul inimii, se loveau de zidul neînţelegerii. Dar infrinţi nu i-am văzut niciodată. Porneau din nou la muncă. Mai îndîrjiţi, mai înflăcăraţi...

Astăzi, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Brăila alcătuiesc o singură familie, unită şi puternică. Despre această izbindă vorbesc oamenii, faptele şi intimplările de mai jos:

Munca culturală în sprijinul cooperativizării

La cooperativizarea agriculturii din raionul Brăila, o contribuţie însemnată au adus şi unităţile culturale. Organizind o activitate bogată, interesantă şi plină de conţinut, angrenind în muncă un larg activ de colaboratori, căminele culturale din raion au ajutat la îndrumarea ţărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

In comuna Movila Miresei, brigada artistică a căminului cultural, formată în majoritate din tineri, şi-a alcătuit un program în care s-au oglindit viu transformările ce au avut loc în ultima vreme în viaţa comunei, folosind mai cu seamă exemple din gospodăria colectivă.

De un deosebit succes s-a bucurat în rindurile ţăranilor muncitori din comuna Baldovineşti o formă vie, atrăgătoare, folosită în munca căminului cultural: „Jurnalul vorbit".

In munca ce s-a desfăşurat pentru cooperativizarea agriculturii în comuna Racoviţa, un merit deosebit revine căminului cultural. Aici au avut loc şezători culturale, seri de întrebări şi răspunsuri, conferinţe cu temele: „Avantajele muncii în comun", „Ce obţine un colectivist" etc.

In numeroase cămine culturale, aniversarea a jumătate de veac de la marile răscoale ţărăneşti din 1907 a fost impletită cu munca de agitaţie pentru cooperativizarea agriculturii. Cinstind memoria celor căzuţi pentru pămint, piine şi dreptate, membrii căminului cultural din Osmanu au invitat pe bătrinul Stoica Boldeanu, participant la răscoale, să vorbească locuitorilor despre intimplările de atunci. Apoi, numeroşi colectivişti au vorbit despre viaţa cea nouă pe care şi-au făurit-o muncind în comun. A doua zi, încă 10 familii de ţărani muncitori s-au înscris în gospodărie şi intovărăşire.

Pe lingă munca artistică, multe cămine culturale au folosit şi alte forme menite să ducă la îmbunătăţirea muncii de cooperativizare. Una din aceste forme a fost cea a cercurilor agrozootehnice.

Desigur că nu se pot atinge în cadrul unui articol toate aspectele prin care munca culturală a sprijinit cooperativizarea agriculturii. S-ar mai putea vorbi, de pildă, despre numeroşi bibliotecari, care au popularizat în rindul locuitorilor din comune şi sate cărţi legate de problema agriculturii, ca „Pămint desţelenit", „Piine albă" şi altele, am putea scoate în evidenţă colectivul de conferenţiari din Racoviţa, echipa culturală a căminului din Corbu şi atitea altele.

Se desprinde însă limpede din toate aceste exemple că, prin întreaga lor activitate, căminele culturale din raionul Brăila au adus un preţios ajutor în munca de cooperativizare a agriculturii.

Cele 15.300 de familii de ţărani muncitori din raionul Brăila, unite în 115 gospodării colective şi intovărăşiri agricole, stăpinesc laolaltă 64.424 de hectare teren.

PE SCURT

● De la cel de al II-lea Congres al Partidului, în raionul Brăila au fost infiinţate 21 gospodării colective şi 25 intovărăşiri agricole.

● In numai două zile — 15 şi 16 februarie — 488 de ţărani muncitori din raion s-au înscris în gospodării colective şi intovărăşiri.

● Intr-o singură zi, 176 de familii de ţărani muncitori s-au înscris în gospodăria colectivă din comuna Racoviţa.

● Deşi constituită numai de 18 luni, gospodăria colectivă din satul Ciucea a pornit cu paşi repezi pe drumul dezvoltării şi întăririi. De curind, a fost terminat un grajd, cu o capacitate de 48 de capete. Colectiviştii şi-au procurat de asemenea materiale pentru alte construcţii ca magazii, pătule, remize. De asemenea, s-au cumpărat 160 de oi pentru infiinţarea unei stine.

● Colectiviştii din comuna Scorţaru-Vechi au hotărit ca în acest an să vindă statului 8 vagoane de griu, 10 vagoane de porumb, 15 tone de floarea-soarelui etc.

● Tinerii colectivişti din comuna Naziru au format două echipe de tineret care au primit în patronare loturi semincere. De asemenea, ei ajută pe tehnicianul Ioan Andreicuţ la infiinţarea unui cabinet tehnic agricol.

● Toate gospodăriile colective din raionul Brăila vor cultiva anul acesta numai porumb hibrid.

De-acum, cu toţii laolaltă

De cum s-a înfiinţat în Gropeni un comitet de iniţiativă pentru formarea unei gospodării colective, comunistul Grigore Tureac a fost printre primii care a depus cerere. Lelei Zamfira — nevastă-sa — nu prea i-a venit la îndemină fapta omului, dar n-a avut ce face. S-a deprins de-a lungul anilor să-i dea ascultare şi nu era să-l facă acum de ris în faţa oamenilor. Bineînţeles că asta n-o împiedica să-l boscorodească minioasă de cum trecea Grigore pragul casei. Se pricepea să pună totdeauna degetul pe rană, aducind vorba despre copii. Ştia bine că nimic nu-l frigea mai rău pe suflet pe bărbatu-său decit înstrăinarea celor trei copii.

In ziua cind bătrinul a depus cererea — s-a intimplat asta prin luna lui noiembrie 1952 — au venit cu toţii la casa părintească. Cei doi băieţi, Dobre şi Anghel, cu nevestele şi fiică-sa Marioara, cu Ioniţă, ginerele.

A cam simţit Grigore Tureac pe unde bate vintul şi-a încercat să-i ia cu o glumă.

Dar după chipurile încruntate ale oaspeţilor se vedea că nu le ardea de aşa ceva.

A vorbit Dobre pentru toţi:

— Noi, tată, am venit să-ţi spunem că-i păcat să-ţi răceşti gura de pomană. In colectivă nu intrăm. Te-ai înscris, treaba dumitale. Fără supărare — ne luăm pămintul la o parte şi fiecare în legea lui.

A înţeles bătrinul că geaba ar fi de fiecare vorbuliţă. A dat din umeri a neputinţă şi le-a răspuns să facă precum li-e voia. Şi aşa a rămas.

A trecut primul an de muncă în colectiv. A muncit Grigore, a muncit şi leica Zamfira — că-i femeie vrednică foc, altminteri — şi cind au răsturnat sacii grei în tindă, cind a văzut nevasta ce potop de bucate le-a adus munculiţa de-un an, s-a uitat fericită în ochii bărbatului. Inţelegea că şi de astă dată omul ei avusese dreptatea de partea lui.

Singură, neîndemnată de nimeni, s-a dus la feciori, la ginere, a stat de vorbă cu toţii. Degeaba i-a fost truda...

Şi anii s-au scurs iarăşi unul după altul.

In 1955, Tureac a primit pentru zilele-muncă efectuate aproape un vagon de cereale. Feciorii ca feciorii, da' fata şi cu nurorile, una-două se nimereau prin casa bătrinilor. Şi gureşe şi curioase, nevoie mare:

— Şi cit aţi luat... Şi cum de v-au dat atit... şi ia spuneţi, mai primesc oare colectiviştii noi?...

Azi aşa, miine aşa şi intr-o dimineaţă, Ioniţă, ginerele, şi cu Anghel au venit la bătrin.

— Tată, ai avut dreptate, ce mai. De-acu' ne înscriem şi noi. Venirăm să te rugăm, dacă vrei, să pui o vorbă bună să ne primească şi pe noi în colectivă.

I-a îmbrăţişat bătrinul şi a plecat cu ei la colectivă.

Cu Dobre a fost mai greu. O ţinea aşa în strună, mai mult din ambiţie. Pină intr-o zi cind bătrinul l-a luat în casă şi i-a vorbit cum nu-i mai vorbise niciodată.

— Acu', chiar acu' pe loc să alegi. De nu, te şterg pe veci din suflet. Nu ţi-i oarecum, măi băiete! Vrei musai să rămii de ruşinea satului? Ţii ambiţia, dar pe pielea ta o ţii. Sint oare de-alde Gheorghe Strimbeanu, Iordan Dobroiă, Ion Zainea sau Dumitru Gurgu mai vrednici ca tine?

Mică-mititică, numai ochi şi urechi, leica Zamfira se invirtea pe lingă uşă, neculezind să intre. Apoi, cind i-a văzut ieşind pe-amindoi din casă şi îndreptindu-se spre poartă, s-a luminat la faţă. Ştia că de-acu' dihonia pierise, că au pornit-o cu toţii laolaltă.

Planuri de viitor

De curind, adunarea generală a colectiviştilor din Chiscani a discutat şi aprobat planul de producţie pe anul acesta. Din fiecare rind se desprinde limpede voinţa hotărită a membrilor gospodăriei de a asigura obţinerea unei producţii sporite la hectar.

Ei au hotărit între altele ca, în anul 1957, suprafaţa cultivată cu griu şi porumb să ocupe circa 70 la sută din suprafaţa arabilă totală a gospodăriei. Intreaga suprafaţă de teren planificată pentru cultura porumbului va fi însămînţată cu porumb hibrid. Au fixat şi producţia medie la hectar: 3.000 kg. O ramură nouă de producţie a colectivei — piscicultura — se bucură de asemenea de o atenţie deosebită. Gospodăriei i-au fost repartizate 800 hectare de baltă, bogate în peşte, la punctul „Fundulea". O brigadă de pescari a şi fost formată şi a început pescuitul.

In sfirşit, planul mai prevede ca, începind cu acest an, colectiviştii să primească lunar avansuri pentru zilele-muncă efectuate.

Text: S. Leonard
Foto: N. Scarlet

In ultima vreme, tot mai mulţi ţărani muncitori individuali din raionul Brăila au ales drumul gospodăriei colective.

In fotografie: Un grup de colectivişti din comuna Chiscani, primind în mijlocul lor pe unul din noii înscrişi în gospodărie.

Noi livezi pe colinele BECENILOR

Grădinile de pomi fructiferi sint fala gospodăriilor şi a satelor şi în acelaşi timp o mare bogăţie a ţării... Primăvara te încintă cu mirosul şi gingăşia florilor, vara şi toamna cu frumuseţea şi aroma fructelor. Cită bucurie iţi aduce un coş cu fructe brumate! Cit de bune sint perele zemoase, merele dulci-acrişoare şi parfumate!

Dar, în afară de acestea, livezile constituie un izvor de mari venituri. Fructele au o însemnată valoare nutritivă. De aceea, ele sint foarte cerute de consumatori. Mai mult chiar, ele au şi o largă întrebuinţare în industria alimentară, unde sint folosite pentru prepararea compoturilor, a magiunului, a sucurilor etc.

★

In raionul Beceni, raion deluros, cultura pomilor fructiferi formează o preocupare de bază a ţăranilor muncitori.

Străbătind cele trei văi care brăzdează raionul Beceni: Valea Slănicului — de la Aldeni şi pină la Lopătari; Valea Cilnăului — de la Zărneşti pină la Pardoşi; şi Valea Sărăţelului — de la Scorţoasa pină la Chiliile, vei vedea pe toate culmile pruni, peri, meri şi alţi pomi roditori plantaţi în livezi ce se întind pină în depărtări, spre Carpaţi. Dar, cu tot numărul mare de pomi roditori — peste 420.000 — pe dealurile Becenilor sint încă multe locuri goluşe. Aceste terenuri nefolosite au constituit de citiva ani obiectul unor cercetări ale specialiştilor din raion şi regiune. Făcindu-se analiza solului şi a aşezării terenurilor faţă de soare, s-a ajuns la stabilirea şi delimitarea unor suprafeţe de mii de hectare de teren, care sint bune pentru cultura pomilor roditori.

Pentru a valorifica din plin aceste terenuri, un număr de 415 familii de ţărani muncitori din satele raionului Beceni şi-au unit puterile, alcătuind 8 asociaţii pomicole. Numai în cursul acestui an membrii acestor asociaţii vor planta peste 220 hectare. Cu ajutorul creditelor acordate de stat, asociaţii au şi cumpărat de la pepinierele pomicole din regiune aproape 40.000 de pomi altoiţi. Indrumaţi de către inginerul Eugen Tănăsescu de la secţia agricolă raională şi de către tehnicienii comunali Alexandrina Robi din Beceni şi Vasile Varlam de la punctul agricol Dimiana, membrii asociaţiilor pomicole au început încă de cu toamnă lucrările de plantare a pomilor.

Primăvara timpurie a acestui an a înlesnit continuarea lucrărilor de săpare a gropilor şi de plantare a pomilor. De pe la mijlocul lunii februarie, mai toţi asociaţii au reluat lucrul cu multă tragere de inimă. Harnici s-au dovedit a fi membrii asociaţiei pomicole din satul Dimiana. Pe cele 78 de hectare — împărţite în două trupuri — ei au săpat pină acum peste 10.000 de gropi şi au plantat mai mult de 7.000 de pomi.

Nici cei din satul Floreşti nu s-au lăsat mai prejos. Ei au săpat gropi pe o suprafaţă de 30 ha din care 15 ha sint deja plantate. In acelaşi ritm viu desfăşoară lucrările de plantare a pomilor roditori şi asociaţiile din comunele Mărgăriteşti, Vintilă Vodă, Săruleşti şi altele. Pină acum citeva zile, membrii celor 8 asociaţii pomicole din raionul Beceni au săpat gropi pe o suprafaţă de 130 ha şi au plantat 18.500 de pomi.

Acum, pe coastele dealurilor Pleaşa, Beceni, Dimiana etc. se văd muşuroaiele de pămint acea din gropile pregătite şi mulţi puieţi plantaţi încă din luna februarie. Peste citiva ani, călătorul care va poposi pe aceste meleaguri va privi cu încintare la cireşii cu frunzele ocrotitor răsucite peste mănunchiurile roşii ale fructelor, la prunele albăstrui, la merele pirguite sau la perele ceruite. Dealurile îmbrăcate în mantia verde a pomilor vor răsplăti atunci cu rodul bogat al livezilor pe cei care muncesc acum cu atita însufleţire să creeze noi grădini de pomi fructiferi — podoabă şi izvor de frumoase venituri.

V. CAZACU

Aplică îngrăşăminte suplimentare

Era pe la sfirşitul lui februarie anul trecut. Ca de obicei, brigadierul Traian Cămărăşan, de la secţia Păţal a gospodăriei agricole de stat „Marghita"-Oradea, porni se dis-de-dimineaţă pe ogoare să cerceteze starea semănăturilor de toamnă. Pe o porţiune de vreo 40 de hectare griul i s-a părut rar şi pipernicit. A numărat în mai multe locuri firele de pe un metru pătrat: abia 150—200. Din cele învăţate, Cămărăşan şi-a amintit că în asemenea situaţii este nevoie ca plantele să fie ajutate să se dezvolte prin aplicarea de îngrăşăminte suplimentare. N-a mai stat pe ginduri şi a anunţat pe şeful secţiei, cu care a stabilit în aceeaşi zi la faţa locului, dozele şi felul îngrăşămintelor ce trebuie administrate. S-au dat la fiecare hectar cite 200 kg. de superfosfat şi 150 kg. de azotat de amoniu.

Peste cităva vreme griul a început să înfrăţească viguros şi să se înalţe, întrecind chiar pe cel dimprejur care ieşise bine dezvoltat din iarnă. La cules, de pe suprafaţa respectivă s-a obţinut cite 1800 kg la hectar numai bob şi bob.

O influenţă deosebită a avut folosirea îngrăşămintelor foziale asupra producţiei de porumb. Acolo unde au fost date şi îngrăşăminte suplimentare (superfosfat şi azotat) sporul de recoltă a fost de aproape 20 la sută.

Rezultatele obţinute anul trecut au spulberat în întregime neîncrederea pe care o mai manifestau unii ingineri şi tehnicieni din gospodărie faţă de efectul îngrăşămintelor, îndeosebi al celor chimice. Aşa se şi explică de ce s-a luat hotărîrea ca în anul acesta să se extindă simţitor aplicarea îngrăşămintelor şi să se administreze pe fiecare hectar cultivat cu griu şi porumb cel puţin 350 kg. de îngrăşăminte chimice, azotate, fosfatice şi potasice. Incă de la jumătatea lunii februarie la secţiile Chiraleu şi Marghita a început împrăştierea îngrăşămintelor chimice pe semănăturile de toamnă; pină acum citeva zile fuseseră îngrăşate la secţiile susamintite peste 110 hectare cu griu şi secară. Lucrarea se execută sub îndrumarea atentă a şefilor de secţii şi brigadierilor, în primul rind pe terenurile care n-au primit gunoi de grajd în toamna trecută.

In vederea stabilirii pe viitor cu mai multă precizie a cantităţilor de îngrăşăminte chimice cerute de solul gospodăriei, la secţiile Marghita şi Chiraleu s-au înfiinţat loturi experimentale, unde sint studiate 8 variante cu diferite doze de superfosfat (începind de la 100 kg pină la 17 kg la hectar).

Gura lumii povesteşte...

— Ţi-ai luat două fiare de plug? îl întrebă Pavel Crăciun cind îl ajunse din urmă pe Ion Ursu.

— Două şi mai am unul gata ascuţit la plug. Ieri mi l-a tras Culiţă. Miine le trag şi pe astea să le am gata la îndemină că nu strică, răspunse Ion Ursu trăgind cu poftă din ţigară.

— Apoi ca şi cind şi-ar fi adus aminte de ceva, Ion Ursu se opri şi zise:

— Ai auzit c-are să fie serbare mare duminică la cămin? Ceva nou de tot, mi-a spus Iliuţă fecioru-meu, dar al naibii băiat nu vrea să spuie o vorbă mai mult. Au şi o bucată cu haz: „Gura lumii povesteşte...". Cică are să-i zgiltie pe mulţi din cei care se lasă pe tinjală.

— Ei lasă că n-o să te zgiltiie tocmai pe tine, pe taică-său, zise rizind Pavel.

— Ba nici cum. Ştii ce mi-a spus? Tată, hai să punem toate la rostul lor, să ne reparăm plugul, grapa, tăvălugul şi să alegem sămînţa de porumb. Să ducem gunoiul la cimp, ca să nu aibă de ce se lega „Gura lumii...", că ne ne iartă. Şi aşa am făcut.

Pavel Crăciun ascultă ce-i spunea Ion Ursu, apoi se despărţi şi plecă să-şi ieie cumnata de la repetiţie de la cămin. Cind trecu prin dreptul unui geam se opri deodată. Işi auzise numele intr-o strigătură în care era vorba de-un tractor ca să-l tragă de pe cuptor. Pavel Crăciun a simţit un fel de ameţeală. A strins pumnul de parcă ar fi vrut să spargă geamul. N-a mai aşteptat-o pe cumnată-sa, ci a plecat gînditor spre casă. Toată noaptea s-a foit în pat fierbînd de ciudă.

— De ce-şi bat joc de oameni? Lasă că nu-i un an pînă duminică. Dacă nu le-o plăcea ce le-oi face, să nu-mi zică mie pe nume.

★

De dimineaţă s-a lăsat ceaţă grea. Apoi s-a risipit ca un fum. Un clopot suna stingher de departe. Pavel Crăciun dăduse mincare la boi, legase cîinele şi se abătu pe la fîntînă să aducă o găleată cu apă. Tocmai cind scosese ciutura plină şi-o deşertă în găleată, auzi la spate o voce. Era Iliuţă Ursu.

— Bună dimineaţa nene Pavele. Să nu uiţi să vii după-amiază la serbare, zise flăcăul zîmbind.

— Nu, nu uit, răspunse Pavel, viu neapărat. Apoi în mintea sa încheiat: viu să vă învăţ eu minte să vă mai legaţi de oameni!

★

Sala căminului gemea de lume. Pavel Crăciun cu nevastă-sa venise din vreme şi se aşezase drept în primul rind de scaune.

Femeia îl simţise că-i îndîrjit dar nu bănuia ce are. Il întrebase de citeva ori dar nu-i răspunse. Cu dinţii strînşi şi încruntat Pavel asculta atent programul.

— Acum, dragi ascultători, veţi auzi scenata noastră „Gura lumii povesteşte..."

— Să te ţii bine Pavele că te ia-n tărbacă, îi şopti la ureche Nicolae Spiridon, care sta alături.

Deodată se auzi de pe scenă:

Cine toată ziulica,
Mîngîie pe burtă sticla,
O mîngîie şi-o goleşte
Dar de treabă nici gîndeşte?

Nu era el. Nu-i beţiv şi ghicitoarea nu-i făcută pentru el. Atunci din sală se auziră mai multe voci.

— Nea Nicolae Spiridon ei să ghicească.

De pe scenă se auzi iar:

Cine-şi lasă, la ghiciţi,
Boulenii nehrăniţi
Să vi-l spunem noi, măi frate,
E nenea Călin Stamate
Nea Căline, nea Căline,
Ingrijeşte-ţi boii bine
C-altfel pui la jug nenică;
Pe Tărcuş şi pe-Azorică

In sală a izbucnit un hohot de ris de dirdiiau geamurile. Pavel Crăciun se pomeni şi el rizînd cu poftă.

Iliuţă Ursu începu.

Frunză verde de mărar,
Grajdu-i plin de bălegar.
Cine-l duce pe ogor
Că el doarme pe cuptor?

Pavel Crăciun tresări, dar o voce din dosul cortinei zise tare:

Nea Marine nu mai sta
Că-i vorba de dumneata.

Marin Briboi rise la băieţi, clătinind capul:

— A naibii e pielea pe voi! Lasă că miine îl car măi, să nu mai aveţi de ce ride.

Iliuţă Ursu mai spuse citeva glume apoi zise:

— Am mai avut o strigătură usturătoare pentru cineva din sală, care sună cam aşa:

— Hai aduceţi un tractor,
Să-l dăm jos de pe cuptor
Că de-o lună doarme tun
Dar pe nume nu-l mai spun.

— Spune cine-i, se auziră mai multe voci din sală, dar Iliuţă Ursu potoli zarva şi zise:

— Strigătura era îndreptată spre un om pe care noi l-am crezut c-o merită, dar ne-am înşelat. Cel căruia îi adresasem strigătura şi-a reparat toate uneltele şi a cărat ieri şi alaltăieri tot bălegarul la cimp.

Dar vocile din sală nu mai conteneau.

— Cine-i? Spune-i numele! Iliuţă se uită zîmbind la cei care-l întrebau. Deodată întilni privirea lui Pavel Crăciun care-i zimbi şi-i făcu un semn din ochi. Iliuţă îl privi mirat. Vocile din sală se auzeau din ce în ce mai tare.

— Cine-i? vrem să-l ştim şi noi, dar peste-o clipă începu corul să cînte şi zarva se potoli.

In drum spre casă, Catinca zise bucuroasă:

— Imi pare bine că n-a fost tărăboi, Pavele.

Bărbatul nu zise nimic. Se gîndea la Iliuţă Ursu, la cumnată-sa şi la ceilalţi băieţi din brigada artistică. Buni băieţi şi cu judecată, dacă n-am mai meritat să mă critice nu m-au mai criticat. Apoi, ca şi cind ar fi răspuns la întrebarea nevestei-şi, zise zîmbind:

— Da, da, buni băieţi! şi intră fluierînd pe poartă!

I. TERBESCU

In vizită la colectivistele din Livedea

(Urmare din pag. I-a)

dat în dar un viţel şi doi purcei. Din lîna primită de la colectivă pentru zilele-muncă am ţesut covoarele.

Peste drum de Ştefan Tache se ridică o casă nouă construită după acelaşi model. E casa lui moş Tudor Tache, tatăl lui Ştefan. Vizitatoarele au intrat şi la el. Alexandra, nevasta omului, s-a arătat tare bucuroasă de oaspeţi. A poftit pe fiecare să şadă şi le-a povestit cit de mult s-a schimbat viaţa ei.

— După ce am căsătorit toţi copiii, a spus ea, şi după ce şi-au ridicat fiecare dintre ei case, ne-am făcut şi noi casă nouă. In sat la noi s-au ridicat în scurt timp 32 de case noi.

— Bine, zise mai mult în şagă Sişu Maria, case noi am văzut, dar untură aveţi?

— Cum să n-avem maică, îi răspunse mătuşa Alexandru cu mîndrie în glas. Poftiţi pe la cămară, apoi să vă arăt şi vaca, şi porcu' şi oile. De cind sintem colectivişti ne-am făcut şi buni gospodari.

Puţine case din Livedea au rămas nevizitate de ţărăncile din comuna Căţelu. Nu că s-ar fi „lămurit" ele atit de greu, dar vroiau să poată povesti cit mai multe celor din sat cind s-or întoarce.

Cind soarele a coborit la asfinţit, în faţa autobuzului s-au adunat mulţi colectivişti şi mai toate colectivistele. Ţărăncile muncitoare din comuna Căţelu s-au despărţit de gazdele lor din ziua aceea ca de buni prieteni. Pe adresele ce şi le-au notat cu grijă ele vor trimite în curind scrisori prin care vor vesti nu numai că sint sănătoase ci poate că şi cei din comuna Căţelu au pornit pe acest drum, drumul belşugului şi bunăstării.

RECTIFICARE

In numărul 299 din 8 martie 1957 al ziarului nostru, a apărut în explicaţia la caricatura „Un om grijuliu" o greşeală care constă în aceea că în loc de comuna Verneşti s-a scris Vereşti.

Samsarii colonialismului american în pelerinaj de propagandă

La 9 martie preşedintele Eisenhower şi-a pus semnătura pe programul politicii S.U.A. în Orientul apropiat şi mijlociu. El a dat astfel ultimul gir doctrinei care-i poartă numele. Nici nu se uscase bine cerneala semnăturii preşedintelui şi o agenţie de presă americană a şi anunţat: James Richards, ambasadorul special al preşedintelui Eisenhower pentru Orientul mijlociu, va pleca pentru 30 de zile în fruntea unei delegaţii americane în Orientul mijlociu. Scopul călătoriei: să „explice" guvernelor din această parte a lumii „doctrina Eisenhower".

Richards este al doilea samsar important care părăseşte S.U.A. în ultimele zile pentru a face propaganda binefacerilor „noii" politici americane. Inaintea lui, vicepreşedintele S.U.A., Nixon, a plecat pentru 22 de zile în Africa pentru a îndeplini o însărcinare asemănătoare. Veţi spune poate: cîtă grijă pentru popoarele Africii şi Orientului mijlociu dacă le-au fost trimişi să le explice politica americană însuşi vicepreşedintele S.U.A. şi un ambasador special al preşedintelui. Da, acesta e cuvîntul: grijă. Trustmenii din S.U.A., în marea lor „milostivenie", nu pot lăsa să se descurce singure nişte popoare slab dezvoltate care fie c-au reuşit să-şi dobîndească independenţa, fie că luptă să şi-o cucerească. Cum ar putea aceste popoare lipsite de experienţă să exploateze uriaşele bogăţii de care dispun fără „ajutorul" capitaliştilor americani? Şi „ajutorul" american e cu totul altceva decît colonialismul anglo-francez. Cel puţin aşa susţin propagandiştii dolarului.

Popoarele Africii şi ale Orientului mijlociu însă nu s-au arătat încîntate de „ajutorul" prevăzut să-l primească din partea milostivelor trusturi americane în cadrul „noii" politici americane. Prea amară este experienţa pe care ele au dobîndit-o în vremea cînd au primit ajutorul colonialismului anglo-francez. Experienţa aceasta le-a învăţat măcar atîta lucru, că ajutor economic din partea capitalismului înseamnă primul pas spre subjugarea economică şi politică.

Iată de ce a fost nevoie ca oameni competenţi să fie trimişi să „explice" adică mai bine zis să încerce să dovedească că noua politică americană n-ar avea nimic de a face cu colonialismul. Le va fi greu, dacă nu imposibil, celor doi samsari să dovedească că noua politică americană nu urmăreşte să acapareze terenurile petrolifere din jurul Golfului Persic, uriaşele regiuni din Africa centrală şi de nord, inclusiv Nilul, cu uriaşele lor resurse precum şi regiunea Congo şi teritoriile înconjurătoare cu imensele zăcăminte de uraniu şi alte bogăţii. Căci acesta e adevăratul scop al „noii" politici americane. Acest lucru îl recunoaşte şi săptămînalul american „Monthly Review". Ziarul amintit spunea ceva mai mult: că noua politică americană este „aceeaşi veche politică externă care timp de un deceniu a eşuat"... şi că „ea este şi acum sortită eşecului şi va eşua în viitor". Nu contrazicem ziarul american. Adăugăm însă că nici samsarii trimişi să facă propagandă „colonialismului" american, oricît se vor strădui ei să dea „explicaţii", şi nici un fel de propagandă despre binefacerile noii politici americane, nu vor reuşi să evite înfrîngerea de care vorbea ziarul american.

Ştiri agricole de peste hotare

Aşezăminte medicale proprii în colhozuri

Alături de spitalele şi unităţile medicale ale statului, colhozurile din Tadjikistan au început să construiască în anii din urmă aşezăminte medicale proprii. Din fondurile colhozurilor se construiesc localurile respective, se cumpără inventarul de trebuinţă, se asigură hrana bolnavilor. Personalul medical din aceste aşezăminte este plătit însă de stat.

Unităţile medicale ale colhozurilor cuprind de obicei o policlinică, un spital, o secţie de maternitate, laboratoare, cabinete, instalaţii de raze X, raze infraroşii, etc.

In colhozurile din Tadjikistanul de Nord, de pildă, funcţionează în prezent, alături de unităţile medicale de stat, 9 aşezăminte medicale de acest fel.

Mecanizarea completă a cultivării sfeclei

Colaboratorii ştiinţifici ai Academiei agricole a R.S.S. Lituane au realizat o semănătoare cu patru rînduri, cu ajutorul căreia se poate însămînţa sfecla de zahăr în rînduri şi în cuiburi aşezate în pătrat. Cu aceeaşi maşină se pot introduce îngrăşăminte în sol şi se pot sădi legumele.

Pentru mecanizarea lucrărilor de întreţinere a sfeclei s-au construit cultivatoare speciale. De asemenea s-a realizat o nouă combină de recoltat sfecla, care poate fi adaptată la condiţiile locale. In aceeaşi vreme se lucrează la adaptarea combinei „S.K.P.-2" pentru tăierea frunzelor de sfeclă în brazdă.

Maşinile pentru mecanizarea complexă a cultivării sfeclei create de constructorii din Lituania îşi vor face chiar în acest an apariţia pe ogoarele colhozurilor şi sovhozurilor din această republică.

Noi cooperative agricole în R. Cehoslovacă

In Republica Cehoslovacă iau fiinţă noi cooperative agricole unice. In prezent cooperativele agricole din această ţară cuprind o treime din întreaga suprafaţă a pămînturilor cultivate. In anul 1956 au luat fiinţă 1.221 cooperative agricole de tip superior. In primele două luni ale anului în curs au intrat în cooperative 3200 de ţărani şi au fost înfiinţate alte 134 cooperative agricole unice.

„Cupa ziarului Agricultura Nouă"

VĂ PREZENTĂM SPARTACHIADA IN 3 REGIUNI!

Intrecerea finală pentru cucerirea „CUPEI ZIARULUI AGRICULTURA NOUĂ" se apropie de sfîrşit. Dacă învingătorul nu poate fi încă stabilit, să vedem cu ce se prezintă la „finale" comisiile regionale de organizare a SPARTACHIADEI. Pentru început, vă prezentăm doar cîteva regiuni.

De cele mai multe ori veştile despre sportul sătesc îşi fac loc în coloanele ziarului cu mai multă uşurinţă atunci cînd ştampilele plicurilor ne arată că ele ne-au sosit tocmai din Suceava, din Baia Mare sau din Valea Nirajului. Şi, pentru că am rămas uneori... datori sportivilor din satele regiunii Bucureşti, să le dăm, de data aceasta, locul de cinste. Ce ştiri sînt din regiunea Bucureşti? In raionul Răcari numărul participanţilor la prima etapă s-a ridicat la 16.572. O adevărată performanţă la care şi-au dat din plin contribuţia N. Tancu, directorul căminului cultural din Răcari, Gabriel Bebelo şi Virgil Dascălu, învăţători din com. Tărtăşeşti, Paul Predescu, activist sportiv din com. Polana, Elisabeta Bădica, activistă din com. Ghimpaţi şi alţii. La Urziceni numărul participanţilor este mai mare: 19.111. Colectivele sportive fruntaşe sînt: S.M.T. Balaciu, Eliza Stoeneşti, Valea Măcrişului iar dintre activiştii sportivi ca şi dintre cei care au sprijinit această acţiune, trebuie să amintim la loc de frunte pe Constantin Talpaş, şeful secţiunii de învăţămînt. Cu totul absenţi au fost tov. Gh. Gheorghiu, şeful secţiunii culturale şi I. Costinescu, preşedintele org. A.V.S.A.P.

Dintre celelalte raioane care au reuşit să obţină succese în organizarea primei etape s-au mai evidenţiat: Roşiorii de Vede, Snagov, Călăraşi şi Drăgăneşti.

In întreaga regiune Bucureşti au fost mobilizaţi peste 200.000 de sportivi de la sate ceea ce reprezintă o creştere de aproximativ 40 la sută faţă de anul 1956.

★

Şi acum, un scurt popas prin satele regiunii Hunedoara. Dintre cei peste 60.000 de participanţi la întrecerile din cadrul Spartachiadei, cei mai mulţi (13.458) sînt din raionul Brad unde organele şi organizaţiile U.T.M. ca şi comitetul C.F.S. au manifestat un vădit interes pentru această competiţie de masă. Şi în raionul Alba Iulia au fost înregistrate astfel de succese, numărul de participanţi ajungînd la 11.038. Numeroase colective sportive din regiune s-au remarcat în acţiunea de confecţionare prin resurse locale — de materiale şi echipament sportiv, necesare întrecerilor Spartachiadei.

★

Din regiunea Galaţi avem mai puţine veşti pînă acum. Ni se relatează, de exemplu, că raioanele fruntaşe în angrenarea tineretului sătesc în prima etapă a Spartachiadei sînt Măcin (cu 6.080 de participanţi) şi Brăila (cu 7.856). Datele sînt însă incomplete aşa încît credem că la sfîrşitul întrecerilor, regiunea Galaţi se va prezenta cu un „palmares" care să-i dea dreptul la un loc mai bun în... clasamentul „Cupei".

Victor Mogoş, tînărul schior al asociaţiei RECOLTA se alătură, pe zi ce trece, celor mai valoroşi sportivi. In concursurile de juniori dar şi la cele de seniori, el ocupă locuri fruntaşe. Tînărul schior din comuna FUNDATA (regiunea Stalin) a reuşit de curînd o frumoasă săritură de 62 de metri. Să recunoaştem că nu mulţi se pot mîndri cu o astfel de performanţă!

Să sprijinim din toate puterile cooperativele de consum

Cooperaţia de consum este chemată să contribuie la intensificarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat — să desfacă prin magazinele sale de la sate din ce în ce mai multe mărfuri industriale şi să achiziţioneze cît mai multe produse agricole necesare aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe şi industriei socialiste.

D. USTUROI
director financiar în Centrocoop, membru în comitetul executiv

Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 arată că: „cooperativele vor putea să-şi îndeplinească cu succes rolul mare pe care-l au în valorificarea produselor agricole şi în aprovizionarea satului cu produse industriale numai dacă ele se vor sprijini în întreaga lor muncă pe masa cooperatorilor, pe activa participare a acestora la activitatea cooperaţiei, numai dacă se va respecta şi dezvolta democraţia cooperatistă şi se vor atrage masele de cooperatori la controlul asupra activităţii unităţilor cooperatiste".

Pentru a-şi desfăşura activitatea economică în bune condiţii, cooperativele de consum au nevoie de fonduri.

Cooperativele folosesc în activitatea lor două feluri de fonduri şi anume: fonduri proprii şi fonduri împrumutate de la Banca de Stat, sub formă de credite. Cu cît o cooperativă dispune de mai multe fonduri proprii, cu atît ea are o situaţie financiară mai bună, cu atît are şi beneficii mai mari, din cauză că plăteşte puţine dobînzi. Fondurile proprii ale cooperativelor pot creşte numai dacă există o preocupare permanentă pentru încasarea părţilor sociale subscrise de membri, pentru reducerea cheltuielilor şi mărirea beneficiilor. Mărirea beneficiilor cooperativelor de consum are o mare importanţă pentru înşişi membrii cooperatori. Cu cît beneficiile cooperativelor sînt mai mari, cu atît şi cotele-părţi din beneficii ce se împart membrilor la finele anului sînt mai mari. In afară de aceasta, cooperativele cu beneficii mari au posibilitatea să aloce la fondul pentru activităţi sociale sume mari. Din aceste fonduri se procură cărţi pentru căminul cultural, materiale sportive pentru tinerii din comună, se premiază ţăranii muncitori care au sprijinit în mod deosebit activitatea cooperativelor, se dau ajutoare membrilor cooperatori bolnavi, se trimit copiii acestora la case de odihnă şi altele.

Un rol important în reducerea cheltuielilor cooperativelor săteşti şi mărirea beneficiilor îl are sprijinul pe care îl pot da membrii cooperatori în activitatea cooperativei, prin efectuarea de transporturi voluntare. Cooperativele de consum Năvodari din regiunea Constanţa, Modelu, Cuza Vodă, Chitila, Măgurele din regiunea Bucureşti, Rocşoreni, regiunea Craiova, şi multe altele, fiind sprijinite de membrii cooperatori în transportarea mărfurilor, şi-au sporit în mare măsură beneficiile prin reducerea sau eliminarea totală a acestor cheltuieli.

Reducerea cheltuielilor cooperativelor se poate face şi prin micşorarea cheltuielilor de birou, poştă, telefon, de iluminat, încălzit şi altele, ca şi prin reducerea stricăciunilor la mărfuri în timpul transportului şi în timpul depozitării şi vînzărilor.

In vederea întăririi situaţiei economico-financiare a cooperativei de consum este necesar să se apere cu străşnicie avutul obştesc prin inventarierea periodică a mărfurilor, efectuarea de controale inopinate asupra gestiunilor etc. Sarcini mari în această privinţă revin conducerilor de cooperative şi contabililor. Masele largi ale membrilor cooperatori au un rol important în apărarea avutului obştesc. Intrînd în mod permanent în magazine după cumpărături, membrii cooperatori pot controla dacă gestionarii respectă sau nu preţurile legale, dacă măsoară şi cîntăresc corect mărfurile şi altele.

Cooperativele de consum bine gospodărite, unde ţăranii muncitori au sprijinit consiliile de conducere şi consiliile săteşti în îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan, reducerea cheltuielilor, stîrpirea fraudelor, lichidarea debitelor etc., şi-au sporit beneficiile, au ajuns să-şi consolideze situaţia economico-financiară. Multe dintre ele au restituit în întregime creditele primite de la stat şi lucrează numai cu fondurile lor proprii, adică se autofinanţează.

Consolidarea situaţiei economico-financiare a unităţilor cooperatiste, autofinanţarea a cît mai multe cooperative, au o mare importanţă atît pentru cooperaţia de consum, cît şi pentru economia naţională. In felul acesta, sumele pe care statul le acorda drept credite cooperativelor pot fi folosite pentru construirea de noi fabrici, instituţii de cultură şi asistenţă sanitară etc.

In ultima vreme, acţiunea pentru autofinanţarea cooperativelor s-a intensificat. La sfîrşitul anului 1956 se autofinanţau peste 500 de cooperative de consum. Ele dispuneau de fonduri proprii în sumă de peste 150 milioane lei. Rezultate bune în această privinţă s-au obţinut în regiunile Ploeşti (118 cooperative autofinanţate), Stalin (87) şi Regiunea Autonomă Maghiară (51).

Trecerea la autofinanţare trebuie să preocupe în mod permanent toate conducerile unităţilor cooperaţiei de consum şi pe toţi membrii lor. Inscrierea de noi membri şi încasarea în întregime a părţilor sociale subscrise de către aceştia, o mai bună gospodărire, înlăturarea cu desăvîrşire a risipei de orice fel, introducerea unui sever regim de economii, intensificarea muncii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la desfacerea mărfurilor şi achiziţii, iată căile care duc la mărirea rentabilităţii unităţilor, la întărirea economico-financiară a cooperativelor de consum, la autofinanţarea lor.

Pentru a se putea obţine rezultate cît mai bune în întărirea şi dezvoltarea cooperativelor, este nevoie de o mai strînsă legătură între ţăranii muncitori şi consiliile de conducere ale cooperativelor, de atragerea unor mase largi de cooperatori care să sprijine cooperativa atît în ceea ce priveşte aprovizionarea şi desfacerea mărfurilor, încasarea fondului social şi mărirea numărului de membri, apărarea bunurilor cooperativei, cît şi în ceea ce priveşte acţiunea de contractări şi achiziţii de produse agro-alimentare.

Un minunat prilej de adîncire a legăturilor dintre conducerile cooperativelor şi milioanele de ţărani muncitori, de atragere a acestora la conducerea şi controlul activităţii unităţilor cooperatiste, îl constituie adunările săteşti şi generale care au loc în prezent. Ţăranii muncitori, şi în primul rînd membrii cooperativelor, au datoria să participe în număr cît mai mare la adunările săteşti şi generale, să tragă la răspundere consiliile săteşti şi consiliile de conducere ale cooperativelor care nu-şi îndeplinesc sarcinile ce le-au fost încredinţate şi nu gospodăresc aşa cum trebuie avutul obştesc.

Este în interesul fiecărui cooperator, fiecărui ţăran muncitor să sprijine cu toate puterile activitatea cooperativelor de consum, pentru ca acestea să se dezvolte necontenit, să aibă o situaţie financiară tot mai puternică, să-şi poată îndeplini sarcina de a aproviziona în bune condiţii pe săteni şi de a achiziţiona cantităţi mereu sporite de produse agro-alimentare.

Spartachiada văzută dincolo de... startul în diferite probe

In comuna MIHAI VITEAZU din raionul TURDA a fost organizată o secţie de tenis de masă! Este, dacă vreţi, un fapt divers. Dar, să nu trecem cu uşurinţă peste el. Sportivii acestei comune s-au gîndit să facă acest „pas" cu puţin înainte de prima etapă a „SPARTACHIADEI". Doar aşa puteau să participe la întreceri. Ştiţi cîţi tineri s-au prezentat în faţa meselor de tenis de masă? Mai bine de 100!

Foarte asemănătoare este şi povestea tinerilor sportivi din satele FRUMUŞICA (regiunea Iaşi), NUCET (regiunea Oradea), ŞOMCUTA MARE (regiunea Baia Mare). In sute de sate şi comune au fost înfiinţate — cu prilejul „SPARTACHIADEI" — numeroase secţii pe ramură de sport la schi, gimnastică, patinaj sau şah. Şi, astfel, colectivele sportive ale asociaţiei RECOLTA au devenit mai puternice, cu un număr sporit de membri. Este, oare, singurul efect al „SPARTACHIADEI"? Nicidecum! Acţiunea de mobilizare a tineretului, pregătirea lui pentru întreceri, a făcut ca unele raioane să părăsească... „lanterna roşie" pe care o deţineau în clasamentul pe regiune şi să urce către locurile fruntaşe şi chiar pe... podiumul învingătorilor. Şi, din codaşe au devenit fruntaşe nu numai raioanele CISLĂU, TG. FRUMOS, BECLEAN, BRAD sau CURTEA DE ARGEŞ. Tot cu prilejul „SPARTACHIADEI", multe colective sportive „RECOLTA" au reuşit să obţină rezultate frumoase în munca desfăşurată pe linia complexului G.M.A. Sprijinul pe care „SPARTACHIADA" l-a dat activităţii G.M.A. poate fi ilustrat prin multe exemple. Iată doar unul: In raionul TG. OCNA au fost trecute — cu ocazia întrecerilor din cadrul „SPARTACHIADEI" — peste 4.500 de norme G.M.A.

Din SACOŞUL TURCESC (regiunea Timişoara) ne-a sosit vestea că — pe lîngă sporturile prevăzute în regulamentul „SPARTACHIADEI" — a fost introdusă şi larg răspîndită o disciplină foarte puţin practicată în satele noastre: RUGBIUL. Aceasta s-a realizat atunci cînd tinerii s-au strîns la sfat ca să discute organizarea activităţii din cadrul „SPARTACHIADEI".

Dacă aceste exemple ar fi izolate, poate că cititorul ar avea dreptate să clatine neîncrezător capul atunci cînd spunem că „SPARTACHIADA" înseamnă nu numai o simplă întrecere sportivă ci, în primul rînd, un preţios mijloc de întărire organizatorică a colectivelor sportive. Dar, şirul exemplelor nu se sfîrşeşte aici.

Iată dar că — văzută dincolo de ...startul diferitelor probe — „SPARTACHIADA" nu încetează de a însemna o importantă manifestare sportivă. Şi, poate, că rezultatele vor continua să se ivească de-a lungul lunilor şi anilor următori. Aceasta este contribuţia „SPARTACHIADEI" la dezvoltarea mişcării sportive din ţara noastră — contribuţie care trebuie înţeleasă ca atare.

Deci să nu greşim socotind că „SPARTACHIADA" înseamnă doar o întrecere de schi sau tenis de masă.

INFORMAŢII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 10, etapa din 10 martie 1957:

I. Internazionale—Milan (campionatul italian). X
II. Torino—Roma (campionatul italian). 1
III. Bologna—Fiorentina (campionatul italian). X
IV. Udinese—Juventus (campionatul italian). 1
V. Padova—Genoa (campionatul italian). 1
VI. Palermo—Atalanta (campionatul italian). 1
VII. Lazio—Spal (campionatul italian). 2
VIII. Sampdoria—Triestina (campionatul italian). X
IX. Nimes—Reims (campionatul francez). 2
X. Angers—Racing Paris (campionatul francez). X
XI. Nancy—Marseille (campionatul francez). 2
XII. Sedan — Monaco (campionatul francez). X

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 11, etapa din 17 martie 1957:

I. Milan—Fiorentina (campionatul italian).
II. Lanerossi—Internazionale (campionatul italian).
III. Torino—Juventus (campionatul italian).
IV. Atalanta — Lazio (campionatul italian).
V. Napoli—Padova (campionatul italian).
VI. Roma—Triestina (campionatul italian).
VII. Genoa—Sampdoria (campionatul italian).
VIII. Palermo—Bologna (campionatul italian).
IX. Marseille—St. Etienne (campionatul francez).
X. Lyon—Lens (campionatul francez).
XI. Nice — Monaco (campionatul francez).
XII. Metz — Toulouse (campionatul francez).

MECIURI REZERVĂ

A. Nancy—Angers (campionatul francez).
B. Rennes—Nimes (campionatul francez).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"